



2024/3019

12.12.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/3019

af 27. november 2024

om rensning af byspildevand

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/271/EØF ⁽⁴⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange ⁽⁵⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør nævnte direktiv af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Vand er en råvare, der tilhører alle og er for alle. Som en naturressource, der er væsentlig, uerstattelig og uundværlig for livet, skal det betragtes og integreres i sine tre dimensioner: på det sociale, økonomiske og miljømæssige område.
- (3) Med direktiv 91/271/EØF fastsættes de retlige rammer for opsamling, rensning og udledning af byspildevand og for udledning af bionedbrydeligt spildevand fra visse industrisektorer. Byspildevand kan være dannet af forskellige blandinger af husspildevand, byoverfladevand og ikkehusspildevand fra andre kilder. Spildevand fra institutioner såsom kontorer, skoler, køkkener med tilberedning af fødevarer, som hovedsagelig stammer fra det menneskelige stofskifte, betragtes som husspildevand. Formålet med direktiv 91/271/EØF er at beskytte miljøet mod negative påvirkninger fra utilstrækkeligt rensede udledninger af byspildevand. Det har bidraget til at nå de mål, der er fastsat i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁶⁾ og anden relevant EU-ret. Nærværende direktiv bør have samme formål og samtidig bidrage til beskyttelsen af folkesundheden i overensstemmelse med One Health-tilgangen, der sigter mod en bæredygtig afbalancering og optimering af sundheden for mennesker, dyr og økosystemer, f.eks. når byspildevand udledes i badevand eller i vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, eller når byspildevand fungerer som indikator for folkesundhedsrelevante parametre. Det bør også have til formål at sikre adgangen til sanitet og til vigtige oplysninger om forvaltningen af opsamling og rensning af byspildevand. Nærværende direktiv bør også sigte mod at øge synergierne med tilpasning til klimaændringer og tiltag til genopretning af byøkosystemer, navnlig gennem integreret planlægning af forvaltning af byspildevand, samtidig med at digitaliseringen udnyttes optimalt. Endelig bør nærværende direktiv bidrage til den gradvise reduktion af drivhusgasemissioner fra opsamling og rensning af byspildevand, navnlig ved yderligere at reducere

⁽¹⁾ EUT C 146 af 27.4.2023, s. 35.

⁽²⁾ EUT C, C/2023/250, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/250/oj>.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.11.2024.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

⁽⁵⁾ Jf. bilag VII, del A.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

kvælstofemissionerne, men også ved at fremme energieffektiviteten og produktionen af vedvarende energi og dermed bidrage til 2050-målet om klimaneutralitet, der er fastsat i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁷⁾. I overensstemmelse med artikel 193 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) kan medlemsstaterne gå videre end de minimumskrav, der er fastsat i nærværende direktiv. Medlemsstaterne kan f.eks. overveje at anvende frister eller tærskler, som er strengere end dem, der er omfattet af nærværende direktiv, at opnå energi- eller klimaneutralitet hurtigere eller at indføre yderligere krav til eller udvide spektret for anvendelsen af deres nationale systemer med udvidet producentansvar.

- (4) Kommissionen foretog i 2019 en evaluering af direktiv 91/271/EØF som led i programmet for målrettet og effektiv regulering (»evalueringen«). Efter dette forløb stod det klart, at der var behov for at ajourføre visse bestemmelser i nævnte direktiv. Der blev identificeret tre vigtige forureningskilder, der ikke er fuldt omfattet af nævnte direktiv, fra byspildevand, der kan undgås, nemlig overløb efter voldsomt uvejr og udledninger af forurenede byoverfladevand, potentielt defekte individuelle systemer, dvs. systemer til rensning af husspildevand, der ikke tilledes kloaknet, og små byområder, der i øjeblikket ikke er fuldt omfattet af direktiv 91/271/EØF. Disse tre forureningskilder lægger et betydeligt pres på overfladevandområder i Unionen. Desuden fremhævede evalueringsrapporten også behovet for at forbedre gennemsigtheden og forvaltningen af de aktiviteter, der er knyttet til byspildevand, behovet for at udnytte de muligheder, som sektoren for rensning af byspildevand har for at udnytte sit potentiale for udvikling af vedvarende energi og tage konkrete skridt i retning af energineutralitet som et bidrag til klimaneutralitet, og behovet for at harmonisere overvågningen af byspildevand for sundhedsparametre såsom covid-19-virusset og dets varianter som støtte for folkesundhedstiltag.
- (5) Ifølge rapporten fra 2018 fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA) om europæiske vandområder lægger små byområder et betydeligt pres på 11 % af overfladevandområderne i Unionen. For bedre at bekæmpe forureningen fra sådanne byområder og forhindre, at urensset byspildevand udledes til miljøet, bør dette direktivs anvendelsesområde omfatte alle byområder med 1 000 personækvivalenter (PE) og derover.
- (6) For at sikre en effektiv rensning af byspildevand inden udledning i miljøet bør alt byspildevand fra byområder med 1 000 PE og derover opsamles i kloaknet, medmindre medlemsstaterne begrundet behovet for en undtagelse med henblik på at anvende individuelle systemer i medfør af dette direktiv. Medlemsstaterne bør ved afgrænsningen af deres byområder tage hensyn til den vejledende referencetærskel på 10-25 PE pr. hektar, hvorved en befolkning, der er bosiddende i et specifikt område, eventuelt i kombination med økonomiske aktiviteter, ved en overskridelse heraf betragtes som tilstrækkelig koncentreret. Hvis der allerede findes kloaknet, bør medlemsstaterne sikre, at alle kilder til husspildevand er tilsluttet hertil.
- (7) Der vil være behov for betydelige investeringer for at gennemføre de nye krav, der indføres ved dette direktiv. Det er derfor nødvendigt at tage hensyn til de enkelte medlemsstaters særlige situation og, hvis det er hensigtsmæssigt, at tilpasse fristerne for gennemførelsen af visse høje krav. De medlemsstater, som har et stort antal små byområder, der er berørt af dette direktivs nye krav med hensyn til opsamling og rensning af byspildevand fra byområder med mellem 1 000 og 2 000 PE, bør f.eks. have mulighed for at forlænge fristerne for overholdelse af disse nye krav i deres første nationale gennemførelsesprogram. Dette bør også være tilfældet for de medlemsstater, der har et stort antal anlæg, f.eks. over 50 %, som skal opgraderes til tertiær rensning i overensstemmelse med de nye krav i dette direktiv. Byområder med under 2 000 PE, hvor der allerede findes kloaknet, og tilslutning af byspildevand til rensningsanlæg beliggende i et andet byområde bør ikke medregnes i beregningen af procentsatsen med henblik på undtagelser fra disse frister. Desuden var tre medlemsstater, der er tiltrådt Unionen senest, nemlig Bulgarien, Kroatien og Rumænien, nødt til at foretage nylige investeringer for at gennemføre kravene i direktiv 91/271/EØF. Disse medlemsstater er ud over en aldrende landbefolkning desuden karakteriseret ved et stort antal landdistrikter med en høj fraflytning i befolkningen. Det er derfor nødvendigt at tage hensyn til den særlige situation i disse medlemsstater ved at give dem mulighed for at forlænge fristerne for opfyldelse af disse nye krav i deres første nationale gennemførelsesprogram.
- (8) Når der stødes på arkæologisk værdifulde steder under infrastrukturarbejder såsom opførelse af kloaknet eller rensningsanlæg for byspildevand, forsinkes disse arbejder ofte, eftersom der er behov for at gennemføre arkæologiske undersøgelser på stedet i overensstemmelse med national ret. Det er derfor hensigtsmæssigt at tilpasse gennemførelsesfristerne i disse specifikke tilfælde. Når medlemsstaterne fastslår, at det er særligt vanskeligt at

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

anlægge den nødvendige infrastruktur på grund af behovet for at bevare kulturarv, bør de mere specifikt have mulighed for at tilpasse gennemførelsesfristerne på specifikke områder og ajourføre deres nationale gennemførelsesprogram i overensstemmelse hermed. Forlængelserne af fristerne bør fastsættes for hvert område og være så kort som muligt og højst otte år. Kulturarv bør forstås i den i artikel 1 i UNESCO's konvention om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv fra 1972 anvendte betydning.

- (9) Hvis det kan påvises, at etableringen af et kloaknet til byspildevand eller tilslutningen til et kloaknet ikke vil gavne miljøet eller menneskers sundhed, ikke vil være teknisk mulig eller vil medføre urimeligt store udgifter, og kun i disse tilfælde, bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende individuelle systemer til opsamling, oplagring og/eller rensning af byspildevand, forudsat at de sikrer samme beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed som sekundær og tertiær rensning. Individuelle systemer kan omfatte forskellige typer af opsamlings-, oplagrings- eller rensningssystemer såsom naturbaserede løsninger, små rensningssystemer, eller midlertidige tanke kombineret med regelmæssig tilslutning til rensningsanlæg. Medlemsstaterne bør også udveksle bedste praksis om anvendelse og drift af individuelle systemer.
- (10) Medlemsstaterne bør oprette nationale, regionale eller lokale registre til kortlægning af individuelle systemer og midlertidig oplagring, der anvendes på deres område, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sådanne systemer er udformet på passende vis, at systemerne vedligeholdes korrekt, og at overholdelsen af kravene kontrolleres regelmæssigt på grundlag af en risikobaseret tilgang. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at de individuelle systemer, der anvendes til opsamling, oplagring eller rensning af byspildevand, er tætte og lækagesikre, og at systemerne overvåges og kontrolleres med regelmæssige og faste mellemrum. Under hensyntagen til de uforholdsmæssigt store omkostninger, der er forbundet med at tilpasse udformningen af sådanne systemer til de nye udformningskrav, bør disse nye udformningskrav ikke finde anvendelse på systemer, der er etableret før dette direktivs ikrafttræden. Hvis der anvendes individuelle systemer til opsamling eller rensning af mere end 2 % af byspildevandsbelastningen på nationalt plan fra byområder med 2 000 PE og derover, bør medlemsstaterne forelægge Kommissionen en begrundelse for anvendelsen af individuelle systemer i stedet for kloaknet, som påviser, at disse systemer overholder de standarder, der er fastsat i medfør af dette direktiv, og som beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at reducere anvendelsen af sådanne systemer.
- (11) Som et resultat af nedbør såsom regn, sne eller smeltevand udgør overløb efter voldsomt uvejr og byoverfladevand en betydelig resterende kilde til udledning af forurening i miljøet. Sådanne overløb og afløb forventes at stige på grund af den kombinerede virkning af urbaniseringen og den gradvise ændring i nedbørsmønstrene som følge af klimaændringerne. Infrastruktur for forvaltning af byspildevand er derfor særlig sårbar over for klimaændringer. Løsninger, der skal reducere forureningen fra denne kilde, bør udvikles på lokalt plan under hensyntagen til særlige lokale forhold. De bør baseres på en integreret kvantitativ og kvalitativ forvaltning af byområdernes vandressourcer. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der på lokalt plan udarbejdes integrerede planer for forvaltning af byspildevand for alle byområder med 100 000 PE og derover, da disse byområder står for en betydelig del af den udledte forurening. Desuden bør der også udarbejdes integrerede planer for forvaltning af byspildevand for byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE, hvor overløb efter voldsomt uvejr eller byoverfladevand udgør en risiko for miljøet eller folkesundheden. I disse planer bør der fastsættes foranstaltninger, der har til formål at begrænse forureningen fra overløb efter voldsomt uvejr til højst 2 % af den årlige opsamlede byspildevandsbelastning beregnet under forhold med tørvejsafstrømning og beregnet på grundlag af de forurenende stoffer i tabel 1 og 2 i bilag I.
- (12) Disse planer bør omfatte foranstaltninger til at reducere forureningen fra overløb efter voldsomt uvejr og imødegå den potentielt betydelige forurening, der kommer fra særskilt opsamlet byoverfladevand, f.eks. forurening fra den første nedbør efter lange tørre perioder i tætbefolkede områder. Disse planer bør også omfatte foranstaltninger til at forebygge forurening ved kilden og fremme naturbaserede løsninger frem for løsninger, der vil kræve etablering af grå infrastruktur. Disse foranstaltninger kan omfatte forebyggende midlertidige foranstaltninger, der tager sigte på at undgå, at uforurenat regnvand ledes i kloaknet, eller midlertidig oplagring, herunder naturlig forsinkelse af vandet, og hensigtsmæssig rensning af stærkt belastede overløb eller afløb som følge af første nedbør. Medlemsstaterne tilskyndes til at øge grønne og blå områder i byområder og bør tage hensyn til platformen for grønnere byer, som giver vejledning og viden til støtte for byerne. For at sikre, at de integrerede planer for forvaltning af byspildevand har en passende dækning og en samlet løsning på problemer forårsaget af voldsomt uvejr, bør disse planer udarbejdes for vandoplande til de berørte byområder.
- (13) For at sikre, at de integrerede planer for forvaltning af byspildevand er omkostningseffektive, er det vigtigt, at de baseres på bedste praksis, der allerede er anvendt i byområder. Derfor bør de mulige foranstaltninger baseres på en grundig analyse af de lokale forhold og bør tage udgangspunkt i en forebyggende tilgang, der sigter mod at begrænse

opsamlingen af uforurenet regnvand og optimere anvendelsen af eksisterende infrastrukturer for at generere energibesparelser og bidrage til emissionsreduktion. Med en præference for en grøn og blå udvikling og »grønne« og »blå« investeringer bør ny grå infrastruktur kun overvejes, hvor det er absolut nødvendigt.

- (14) For at beskytte folkesundheden og miljøet, navnlig kyst- og havmiljøet, herunder overflade-, grund- og drikkevand, mod de negative konsekvenser af udledning af utilstrækkeligt rensset byspildevand bør der foretages sekundær rensning for alle udledninger af byspildevand fra byområder med 1 000 PE og derover. Som følge af udvidelsen af anvendelsesområdet for dette direktiv til også at omfatte mindre byområder bør medlemsstaterne gives tilstrækkelig tid til at etablere de nødvendige infrastrukturer for at kunne opfylde de i dette direktiv fastsatte forpligtelser. Medlemsstaterne bør ligeledes have tilstrækkelig tid til at tilpasse deres rensningsinfrastrukturer for så vidt angår byområder, der udleder deres byspildevand til kystvande eller mindre følsomme farvande, hvor sekundær rensning ikke var påkrævet i medfør af direktiv 91/271/EØF.
- (15) Udledninger i højtliggende bjergområder, nemlig områder over 1 500 meters højde, og små byområder med under 2 000 PE i kolde klimatiske områder med en kvartalsmæssig gennemsnitstemperatur på under 6 °C i indløbet, hvor det på grund af lave temperaturer er vanskeligt at foretage en effektiv biologisk rensning, bør være tilladt med henblik på at foretage en mindre vidtgående rensning end sekundær rensning, når det af indgående undersøgelser fremgår, at sådanne udledninger ikke har en negativ indvirkning på miljøet eller menneskers sundhed. Udledninger til dybhavsområder fra mindre byområder med under 150 000 PE beliggende i mindre befolkede regioner i den yderste periferi med færre end 275 000 indbyggere, som er kendetegnet ved vanskelige topografiske forhold såsom stejle skråninger, og udledning af deres byspildevand til dybhavsområder på åbent hav, hvilket begunstiger et højt fortyndingsniveau for disse udledninger af byspildevand til vandrecipienterne, bør tilsvarende være omfattet af denne undtagelse. For at sikre ens behandling af alle medlemsstater og et højt beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed på hele Unionens område bør denne undtagelse dog begrænses til 20 år, hvilket svarer til den tid, som er nødvendig for gradvis at opgradere de resterende rensningsanlæg for byspildevand til sekundær rensning i disse områder, hvor det kan være vanskeligere at foretage sekundær rensning. Denne undtagelse bør indrømmes, når det af indgående undersøgelser fremgår, at sådanne udledninger ikke har en negativ indvirkning på miljøet eller menneskers sundhed og på vandrecipienternes overholdelse af anden relevant EU-ret såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2006/7/EF⁽⁸⁾ eller 2008/56/EF⁽⁹⁾.
- (16) Evalueringen viste, at gennemførelsen af direktiv 91/271/EØF medførte betydelige reduktioner af kvælstof- og fosforemissionerne. Ikke desto mindre er rensningsanlæg for byspildevand ifølge evalueringen fortsat en vigtig forureningsvej for disse stoffer, hvilket direkte medfører eutrofiering af vandområder og have i Unionen. En del af denne forurening kan undgås, da tekniske fremskridt og bedste praksis har demonstreret, at de grænseværdier, der er fastsat i medfør af direktiv 91/271/EØF for kvælstof og fosfor, er forældede og bør skærpes, navnlig for større rensningsanlæg. Tertiær rensning bør systematisk pålægges alle rensningsanlæg for byspildevand med 150 000 PE og derover, da sådanne anlæg udgør en betydelig resterende kilde til udledning af kvælstof og fosfor.
- (17) Tertiær rensning bør også være obligatorisk i byområder med 10 000 PE og derover, hvor der udledes til områder, der er udsat for eller er i fare for eutrofiering. For at sikre, at bestræbelserne på at begrænse eutrofiering koordineres på vandområdeniveau for hele indvindingsoplandet, og sikre ensartet udpegning af følsomme områder i hele Unionen bør de områder, hvor eutrofiering ifølge de foreliggende data er et problem, anføres i dette direktiv. For at sikre sammenhæng med den relevante EU-ret bør medlemsstaterne desuden identificere andre områder på deres nationale område, der er udsat for eller er i fare for eutrofiering, og fastslå, om disse områder er følsomme over for kvælstof eller fosfor eller følsomme over for både kvælstof og fosfor, navnlig på grundlag af data indsamlet i medfør af Rådets direktiv 91/676/EØF⁽¹⁰⁾ og direktiv 2000/60/EF og 2008/56/EF. Skærpelse af grænseværdierne, en mere sammenhængende og omfattende kortlægning af de områder, der er følsomme over for eutrofiering, og forpligtelsen til at foretage tertiær rensning på alle store anlæg vil tilsammen bidrage til at begrænse eutrofieringen. Da dette vil

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

kræve yderligere investering på nationalt plan, bør medlemsstaterne have tilstrækkelig tid til at etablere den nødvendige infrastruktur.

- (18) Den nyeste videnskabelige viden, der ligger til grund for flere af Kommissionens strategier som fastlagt i fire meddelelser fra Kommissionen, nemlig meddelelsen af 16. januar 2018 med titlen »En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi«, meddelelsen af 11. marts 2019 med titlen »Den Europæiske Unions strategiske tilgang til lægemidler i miljøet«, meddelelsen af 14. oktober 2020 med titlen »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje — På vej mod et giftfrit miljø« og meddelelsen af 12. maj 2021 med titlen »Vejen til en sund planet for alle, EU-handlingsplan: »Mod nulforurening for vand, luft og jord«, peger på behovet for tiltag, der kan løse problemerne med mikroforurenende stoffer, som nu rutinemæssigt findes i alle vandområder i Unionen. Nogle af disse mikroforurenende stoffer er farlige for folkesundheden og miljøet, selv ved lave koncentrationer på mikrogram pr. liter eller derunder. Selv om primær, sekundær og tertiær rensning allerede fjerner nogle mikroforurenende stoffer, bør der indføres en yderligere rensning, dvs. kvaternær rensning, for at sikre, at et bredt spektrum af de resterende mikroforurenende stoffer fjernes fra byspildevand. Kvaternær rensning bør først og fremmest fokusere på organiske mikroforurenende stoffer, som udgør en betydelig del af forureningen, og for hvilke teknologierne til at fjerne dem allerede er blevet udformet. Kravet om kvaternær rensning bør følge på grundlag af forsigtighedsprincippet kombineret med en risikobaseret tilgang. Derfor bør alle rensningsanlæg for byspildevand med 150 000 PE og derover sørge for kvaternær rensning, da disse anlæg udleder en betydelig andel af de mikroforurenende stoffer i miljøet, og da fjernelse i et sådant omfang af mikroforurenende stoffer i rensningsanlæg for byspildevand er omkostningseffektiv. For rensningsanlæg med 150 000 PE og derover bør medlemsstaterne sikre en prioritering af de nødvendige investeringer, så de anlæg, hvor risiciene for miljøet og menneskers sundhed er størst, udstyres hurtigst muligt. For byområder med 10 000 PE og derover bør medlemsstaterne pålægges at foretage kvaternær rensning for områder, der er identificeret som følsomme over for mikroforurenende stoffer, på grundlag af klare kriterier, som bør præciseres. Sådanne områder bør omfatte steder, hvor udledningen af rensset byspildevand til et vandområde fører til lavt fortyndingsforhold, eller hvor vandrecipienten anvendes til produktion af drikkevand, produktion af skaldyr eller som badevand. Medlemsstaterne bør kunne at undlade at foretage kvaternær rensning i disse områder, når en risikovurdering viser, at der ikke er nogen potentiel fare fra mikroforurenende stoffer for miljøet eller for menneskers sundhed. For alle andre typer vandområder i byområder med 10 000 PE og derover bør medlemsstaterne på grundlag af en standardiseret risikovurdering vurdere de risici, som udledningen af mikroforurenende stoffer i byspildevand udgør for miljøet eller folkesundheden, og kun foretage kvaternær rensning, hvis resultaterne af risikovurderingen nødvendiggør det. Hvis der er flere rensningsanlæg for byspildevand i et byområde med 10 000 PE og derover, der er identificeret som følsomt over for forurening med mikroforurenende stoffer, bør kun de, der udleder til risikoområdet, være forpligtet til at foretage kvaternær rensning. For at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at planlægge og opbygge den nødvendige infrastruktur bør kravet om kvaternær rensning anvendes gradvis frem mod 2045 med klare midlertidige mål.
- (19) For at sikre, at udledningerne fra rensningsanlæg for byspildevand til stadighed opfylder kravene i forbindelse med sekundær, tertiær og kvaternær rensning, bør der udtages prøver i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, og disse prøver bør overholde de parameterværdier, som fastsættes i dette direktiv. For at tage hensyn til eventuelle tekniske variationer i prøveresultaterne bør der fastsættes et maksimalt tilladt antal prøver, der falder uden for disse parameterværdier.
- (20) Den kvaternære rensning, der er nødvendig for at fjerne mikroforurenende stoffer fra byspildevand, vil medføre yderligere omkostninger såsom omkostninger til overvågning og omkostningerne til nyt avanceret udstyr, der skal installeres i nogle rensningsanlæg for byspildevand. For at dække disse ekstraomkostninger og i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, jf. artikel 191, stk. 2, i TEUF, er det afgørende, at producenter, der bringer produkter i omsætning i Unionen, som indeholder stoffer, der ved slutningen af deres livscyklus forekommer som mikroforurenende stoffer i byspildevand, påtager sig ansvaret for den yderligere rensning, der er nødvendig for at fjerne disse stoffer. Et system med udvidet producentansvar er det mest hensigtsmæssige middel hertil, da det begrænser den finansielle indvirkning på skatteyderne og vandtaksterne og samtidig giver et incitament til at udvikle grønnere produkter. I denne forbindelse bør udvidet producentansvar gælde, uanset om produkterne er bragt i omsætning, eller om deres enkelte komponenter er fremstillet i en medlemsstat eller et tredjeland, eller om producenterne har vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen, eller om produktet er bragt i omsætning via en digital platform. Rester af lægemidler og kosmetiske produkter er i øjeblikket de vigtigste kilder til mikroforurenende stoffer i det byspildevand, der kræver kvaternær rensning. Det udvidede producentansvar bør derfor omfatte disse to

produktgrupper. På grundlag af resultaterne af overvågningen af byspildevand og de seneste videnskabelige data bør Kommissionen løbende vurdere, om andre produkter bør medtages i systemet med udvidet producentansvar.

- (21) Ifølge de tilgængelige data vil den potentielle stigning i omkostningerne for produkterne eller en potentiel reduktion i fortjenstmargenerne i de industrier, der bringer produkter i omsætning i Unionen, som følge af anvendelsen af udvidet producentansvar være marginal på EU-plan og vil ikke bringe tilgængeligheden af eller adgangen til disse produkter til en overkommelig pris på EU-markedet i fare. Medlemsstaterne bør imidlertid tage hensyn til de mulige virkninger, som anvendelsen af krav om udvidet producentansvar har på adgangen til og tilgængeligheden af produkter til en overkommelig pris på nationalt plan, navnlig lægemidler, der er bragt i omsætning i Unionen, samt mulige virkninger, som anvendelsen af disse krav om lige konkurrencevilkår. Medlemsstaterne kan iværksætte tiltag for at sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed, herunder ved at finansiere en del af omkostningerne til kvaternær rensning. Eftersom medlemsstaterne kan vælge forskellige gennemførelsestilgange, bør der lægges vægt på det indre markeds funktion, og Kommissionen bør i en eventuel forestående evaluering af dette direktiv vurdere eventuelle virkninger i denne henseende.
- (22) Det bør ikke desto mindre være muligt at fritage produkter fra forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar. Dette bør være tilfældet, hvis den samlede mængde stoffer i de produkter, der er bragt i omsætning i Unionen af en producent, udgør små mængder, dvs. mindre end 1 ton om året, da den forhøjede administrative byrde for producenten i sådanne tilfælde ville være uforholdsmæssig i forhold til de miljømæssige fordele. Fritagelse bør også være mulig for den del af produkterne, hvor producenten kan påvise, at der ikke genereres mikroforurenende stoffer ved slutningen af produktets livscyklus, eller når det kan påvises, at resterne fra et produkt er hurtigt bionedbrydelige i spildevand og miljøet eller ikke når frem til rensningsanlæggene for byspildevand. Kommissionen bør fastsætte de detaljerede kriterier til identifikation af de produkter, der er bragt i omsætning i Unionen, og som ikke genererer mikroforurenende stoffer i byspildevand ved slutningen af deres livscyklus, under hensyntagen til deres farlighed og deres bionedbrydelighed. Ved udarbejdelsen af disse kriterier bør Kommissionen tage hensyn til de kriterier, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008⁽¹¹⁾, men også inddrage videnskabelige eller andre tilgængelige tekniske oplysninger, herunder relevante internationale standarder. Disse kriterier bør fastlægges, inden de i dette direktivs fastsatte bestemmelser om udvidet producentansvar træder i kraft.
- (23) For at undgå eventuelle forvridninger af det indre marked bør der i dette direktiv fastsættes minimumskrav til gennemførelsen af systemet med udvidet producentansvar, mens den praktiske tilrettelæggelse af dette system bør beslutes på nationalt plan. For at fremme udskiftning af de stoffer og produkter, der genererer rester af mikroforurenende stoffer i byspildevand, bør producenternes bidrag stå i et rimeligt forhold til mængden af stoffer i de produkter, som de bringer i omsætning, og farligheden af disse stoffer og deres rester. Bidragene bør dække, men ikke overstige, investerings- og driftsomkostninger til overvågning af mikroforurenende stoffer, indsamling, rapportering og upartisk verifikation af statistikker over mængden og farligheden af de produkter, der er bragt i omsætning i medlemsstaterne, samt foretagelse af en effektiv kvaternær rensning af byspildevand. Disse bidrag bør også dække driftsomkostningerne for kvaternær rensning, der allerede er etableret på datoen for dette direktivs ikrafttræden, når det er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne vedrørende systemerne med udvidet producentansvar. De bør også dække en del af investeringsomkostningerne ved etableret kvaternær rensning under hensyntagen til afskrivningen af investeringerne og fristerne for de finansieringsforpligtelser, der er fastsat i dette direktiv. Da byspildevand renses centralt, er det hensigtsmæssigt at indføre et krav om, at producenterne skal tilslutte sig en central organisation, som kan opfylde deres forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar på deres vegne.
- (24) Evalueringen har også vist, at sektoren for rensning af byspildevand kan reducere sit eget energiforbrug betydeligt og producere vedvarende energi, f.eks. ved bedre udnyttelse af de tilgængelige overflader i rensningsanlæg for byspildevand til solenergiproduktion eller ved produktion af biogas fra slam samt ved varme eller kinetisk energi eller andre vedvarende energikilder. Evalueringen har også vist, at der uden klare juridiske forpligtelser kun kan forventes delvise fremskridt i denne sektor. Derfor bør medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at det samlede årlige energiforbrug for alle rensningsanlæg for byspildevand med en belastning på 10 000 PE og derover på deres område ikke overstiger disse rensningsanlægs energiproduktion fra vedvarende energikilder som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001⁽¹²⁾. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gælder for

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

det enkelte rensningsanlæg for byspildevand, optimere de nødvendige investeringer og sikre den nødvendige fleksibilitet til at nå målet om energineutralitet og samtidig sikre, at potentialet vedrørende produktion af vedvarende energi og energibesparelser udnyttes fuldt ud, bør dette mål opfyldes på nationalt plan og ikke for hvert enkelt rensningsanlæg. Al vedvarende energi, der produceres af operatører af rensningsanlæg for byspildevand eller ejerne heraf, hvad enten det er på eller uden for anlægget, såsom hydraulisk energi, solenergi, termisk energi, vindenergi eller biogas, bør tages i betragtning. Dette mål bør nås gradvis via midlertidige mål senest den 31. december 2045. Det bør være muligt at købe en begrænset mængde ikkefossil energi, der ikke er direkte knyttet til rensning af byspildevand, fra eksterne kilder i 2040 og 2045 gennem anvendelse af en betinget undtagelse. Produktion af vedvarende energi af eller på vegne af ejerne eller operatørerne af rensningsanlægget for byspildevand bør ikke omfatte køb af vedvarende energi. Opnåelsen af dette mål om energineutralitet vil navnlig bidrage til at reducere de undgåelige drivhusgasemissioner fra sektoren for rensning af byspildevand og samtidig støtte opfyldelsen af 2050-målene om klimaneutralitet og relaterede nationale mål og EU-mål såsom de mål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842⁽¹³⁾. Initiativer til at opnå energineutralitet bør dog ikke føre til øget metan- eller lattergasemissioner. I overensstemmelse med direktiv (EU) 2018/2001 bør medlemsstaterne lette tilladelsesprocedurerne for de projekter for vedvarende energi, der er nødvendige for at opnå energineutralitet i sektoren for rensning af byspildevand. En øget EU-baseret produktion af biogas eller solenergi sammen med energieffektivitetsforanstaltninger, der er i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁽¹⁴⁾, og en optimal udnyttelse af digitaliseringen, hvor der tages størst muligt hensyn til omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger ved udformningen af energipolitikker og investeringsplaner, vil også bidrage til at mindske Unionens energiahængighed, hvilket er et af målene i Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022 med titlen »REPowerEU-planen«. Det er også i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844⁽¹⁵⁾ og direktiv (EU) 2018/2001, hvor rensningsanlæg for byspildevand udpeges som »særligt egnede områder« til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder. For at nå målet om energineutralitet ved hjælp af optimale foranstaltninger for hvert rensningsanlæg for byspildevand og for kloaknettet bør medlemsstaterne sikre, at der hvert fjerde år gennemføres energisyn som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791⁽¹⁶⁾. Disse energisyn bør også omfatte en identifikation af potentialet for reduktion af energiforbruget, omkostningseffektiv genvinding og anvendelse af spildvarme enten på stedet eller via et fjernvarmesystem eller omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi i overensstemmelse med kriterierne i bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU⁽¹⁷⁾.

- (25) Eftersom reduktioner af metanemissioner har en forholdsmæssig større indvirkning på modvirkningen af klimaændringer end reduktioner af CO₂-emissioner, og da sektoren for rensning af byspildevand er identificeret som en af de primære udledende sektorer med hensyn til metanemissioner, bør spildevandssektoren overvåge og sigte mod at reducere metanemissionerne som skitseret i det globale metantilsagn, et initiativ, der blev lanceret på FN's klimakonference i Glasgow (COP 26), i lighed med reduktionen af metanemissioner i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787⁽¹⁸⁾ for at sikre, at sektoren for rensning af byspildevand bidrager til at nå målet om klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i forordning (EU) 2021/1119.

- (26) Da vandforurenings grænseoverskridende karakter nødvendiggør samarbejde mellem nabomedlemsstater eller tredjelande om at bekæmpe kilden til sådan forurening, bør medlemsstaterne forpligtes til at underrette hinanden

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 75).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (EUT L 231 af 20.9.2023, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 (EUT L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj>).

eller tredjelandet, hvis betydelig vandforurening fra udledninger af byspildevand i en medlemsstat eller det pågældende tredjeland påvirker eller sandsynligvis vil påvirke vandkvaliteten i en anden medlemsstat eller et tredjeland. I tilfælde af tilfældig forurening, der i væsentlig grad påvirker vandområder nedstrøms, bør sådanne oplysninger gives straks, og reaktionerne bør meddeles rettidigt. Hvis medlemsstaterne har indgået tidligere aftaler med hinanden eller med tredjelande om miljøspørgsmål vedrørende vand, kan der tages hensyn til samarbejdet gennem disse aftaler. Kommissionen bør underrettes om en sådan forurening og, om nødvendigt og efter anmodning fra medlemsstaterne, deltage i møder. Det er også vigtigt at tackle den grænseoverskridende forurening fra tredjelande, der deler vandområder med nogle af medlemsstaterne. Med henblik på at bekæmpe forurening, der kommer fra eller påvirker tredjelande, kan samarbejdet og koordineringen med tredjelande gennemføres inden for rammerne af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer ⁽¹⁹⁾ under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) eller andre relevante regionale konventioner såsom de regionale havkonventioner eller flodkonventioner.

- (27) For at beskytte miljøet og menneskers sundhed bør medlemsstaterne sikre, at de kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, der bygges for at efterkomme kravene i dette direktiv, udformes, opføres, drives og vedligeholdes på en sådan måde, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold. Da infrastruktur til byspildevand er anerkendt som kritiske enheder i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 ⁽²⁰⁾, bør medlemsstaterne også sikre, at rensningsanlæg for byspildevand og kloaknet vurderes med hensyn til deres sårbarhed over for ekstreme forhold, som indtræffer som følge af klimaændringer, når de udformes, opføres og drives.
- (28) Rensningsanlæg for byspildevand modtager også ikkehus spildevand, herunder virksomhedsspildevand, som kan indeholde en række forurenende stoffer, der ikke udtrykkeligt er omfattet af direktiv 91/271/EØF, såsom tungmetaller, mikroplast, mikroforurenende stoffer og andre kemikalier, herunder per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS). Sådant ikkehus spildevand kan f.eks. komme fra industrier, kommercielle virksomheder eller hospitaler og andre medicinske faciliteter. I de fleste tilfælde mangler der viden om denne slags forurening, som potentielt kan føre til en forringelse af rensningsprocessens virkning og bidrage til forurening af vandrecipienterne, og også forhindre nyttiggørelse af slam og genbrug af rensset spildevand. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt overvåge og rapportere om sådan ikkehuslig forurening, der tilledes rensningsanlæg for byspildevand og udledes i vandområder. For at forebygge forurening fra ikkehus spildevand allerede ved kilden bør udledninger fra industrier eller virksomheder, der er tilsluttet kloaknettet, være underlagt forudgående bestemmelser eller være betinget af den kompetente myndigheds eller det hensigtsmæssige organs særlige godkendelse, eller begge dele. For at sikre, at kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand teknisk set er i stand til at modtage og rense det tilførte spildevand, bør de operatører, der forvalter de rensningsanlæg for byspildevand, som modtager ikkehus spildevandet, høres og oplyses, inden disse godkendelser gives, eller disse forudgående bestemmelser vedtages, og de bør efter anmodning kunne få indsigt i disse godkendelser med henblik på at tilpasse deres rensningsprocesser. Hvis der konstateres ikkehuslig forurening i det tilførte spildevand, bør medlemsstaterne træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at reducere forureningen ved kilden ved at forbedre overvågningen af forurenende stoffer i kloaknettet, således at forureningskilderne kan identificeres, og om nødvendigt ved at revidere godkendelserne til relevante tilsluttede rensningsanlæg for byspildevand.
- (29) Unionens vandressourcer er i stigende grad under pres, hvilket resulterer i permanent eller midlertidig vandknaphed i nogle områder. Unionens evne til at reagere på det stigende pres på vandressourcerne kan forbedres ved øget genbrug af rensset byspildevand, hvilket begrænser indvindingen af ferskvand fra overfladevandområder og grundvandsforekomster. Genbrug af rensset byspildevand bør derfor fremmes, når det er hensigtsmæssigt, navnlig i områder med vandstress, og til alle hensigtsmæssige formål, samtidig med at der sikres et minimum af økologisk vandføring i vandrecipienterne og tages hensyn til behovet for at sikre, at målene om vandrecipienternes gode økologiske og kemiske tilstand som defineret i direktiv 2000/60/EF opfyldes. For at opnå dette bør medlemsstaterne overvåge virkningen af genbrug af rensset byspildevand på et minimum af økologisk vandføring i vandrecipienterne i deres vurdering af virkningerne foretaget i medfør af direktiv 2000/60/EF. Potentialet for genbrug af rensset byspildevand bør vurderes under hensyntagen til de vandområdeplaner, der er udarbejdet i medfør af direktiv

⁽¹⁹⁾ EFT L 186 af 5.8.1995, s. 44.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164).

2000/60/EF og medlemsstaternes afgørelser i medfør af artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 ⁽²¹⁾, samt behovet for at opfylde målene om vandrecipienternes gode økologiske og kemiske tilstand som defineret i direktiv 2000/60/EF. De skærpede krav til rensning af byspildevand og tiltagene til bedre overvågning, sporing og reduktion af forurening ved kilden vil have betydning for kvaliteten af rensset byspildevand og vil derfor støtte genbrug af vand. Hvis genbrug af vand bruges til kunstvanding i landbruget, bør det ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/741. Hvis det hensigtsmæssigt af hensyn til sikker genbrug af rensset byspildevand, bør medlemsstaterne overveje kvaternær rensning for det byspildevand, der genbruges eller vil blive genbrugt. Foranstaltninger til fremme af genbrug af rensset byspildevand og til sådan faktisk genbrug bør behandles i vandresiliensstrategier på medlemsstatsplan, når sådanne strategier er tilgængelige.

- (30) Næringsstofferne i byspildevand kan være nyttige i tilfælde, hvor rensset byspildevand genbruges i landbruget i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/741. I disse tilfælde bør medlemsstaterne på særlige betingelser som sikrer det højeste beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed kunne være omfattet af en undtagelse fra forpligtelsen til at foretage tertiær rensning i overensstemmelse med dette direktiv for den del af det rensede byspildevand, der genbruges i landbruget.
- (31) For at sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv og navnlig overholdelse af emissionsgrænseværdierne er det vigtigt at overvåge udledningen af rensset byspildevand til miljøet. Overvågningen bør ske ved, at der på nationalt plan indføres et obligatorisk system for forudgående bestemmelser eller særlige godkendelser, eller begge dele, med henblik på udledning af det rensede byspildevand i miljøet. For at forhindre utilsigtede udledninger af bæremidler fra rensningsanlæg for byspildevand, der anvender bæremidler, i miljøet er det desuden vigtigt, at godkendelser eller bestemmelser for udledning, eller begge dele, omfatter specifikke forpligtelser til løbende at overvåge og forebygge sådanne udledninger. Sådanne bæremidler er normalt fremstillet af plast og kan bl.a. omfatte biobærere, bioperler eller polystyrenperler.
- (32) Medlemsstaterne bør om nødvendigt tilpasse deres infrastruktur til opsamling og rensning af byspildevand i henhold til størrelsen på deres befolkning og til den dermed forbundne belastning fra husspildevand for fortsat at opfylde kravene i dette direktiv. Den mulige indvirkning af udledninger på vandområder som følge af anlæggelse og tilpasning af sådanne infrastrukturer bør ikke betragtes som en overtrædelse af deres forpligtelser i medfør af direktiv 2000/60/EF, forudsat at alle betingelserne fastsat i medfør af nærværende direktiv er opfyldt.
- (33) For at beskytte miljøet bør visse industrisektors direkte udledning af bionedbrydeligt ikkehusspildevand til miljøet være betinget af hensigtsmæssige krav. Disse krav bør sikre, at direkte udledninger fra visse industrisektorer underkastes sekundær, tertiær og kvaternær rensning, alt efter hvad der er nødvendigt for at beskytte miljøet og menneskers sundhed, og at de parametre, der er fastsat for rensset spildevand, overholdes ved den endelige analyse, eller at der sikres samme miljøbeskyttelsesniveau.
- (34) I henhold til artikel 168, stk. 1, i TEUF skal Unionens indsats supplere de nationale politikker og rettes mod at forbedre folkesundheden og forebygge sygdomme. For at sikre den optimale udtrækning og anvendelse af relevante folkesundhedsdata fra byspildevand bør der etableres systemer til overvågning af byspildevand med henblik på forebyggelse eller tidlig varsling, f.eks. til påvisning af specifikke virus i byspildevand, som varsler om kommende epidemier eller pandemier. Medlemsstaterne bør etablere en dialog og koordinering mellem de kompetente myndigheder med ansvar for folkesundhed og de kompetente myndigheder med ansvar for forvaltning af byspildevand. I forbindelse med denne koordinering bør der fastlægges en klar fordeling af roller, ansvarsområder og omkostninger blandt disse kompetente myndigheder. Medlemsstaterne bør opstille en liste over folkesundhedsrelevante parametre, som skal overvåges i byspildevand, samt prøveudtagningshyppighed og -sted under hensyntagen til anbefalingerne fra bl.a. Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), Myndigheden for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (HERA) og Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og overveje at medtage følgende sundhedsparametre på en sådan liste: sars-CoV-2 og varianter heraf, poliovirus, influenzavirus, nye patogener og andre folkesundhedsparametre, der kan betragtes som relevante. På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet under covid-19-pandemien, og erfaringerne med gennemførelsen af

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand (EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32).

Kommissionens henstilling (EU) 2021/472⁽²²⁾ bør medlemsstaterne i tilfælde af en sundhedskrise pålægges at overvåge relevante sundhedsparametre i byspildevand. For at sikre, at der anvendes harmoniserede metoder til overvågning af sars-CoV-2 og varianter heraf, bør medlemsstaterne så vidt muligt anvende de prøveudtagnings- og analysemetoder, der er fastsat i henstilling (EU) 2021/472.

- (35) Unionen anerkender vigtigheden af problemet med antimikrobiel resistens, navnlig i meddelelsen fra Kommissionen af 29. juni 2017 med titlen »En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens«, og vedtog den europæiske One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens. Ifølge WHO er det kendt og dokumenteret, at byspildevand er en betydelig kilde til antimikrobielle stoffer og deres metaboliske produkter samt antimikrobielt resistente bakterier og deres gener. For at øge vores viden om de vigtigste kilder til antimikrobiel resistens bør der indføres en forpligtelse til overvågning af forekomsten af antimikrobiel resistens i byspildevand for dermed at videreudvikle vores videnskabelige viden og vores muligheder for at iværksætte passende tiltag i fremtiden.
- (36) Dette direktiv anerkender »One Health«-tilgangen som anerkendt af WHO som en integreret og forenende model, der sigter mod bæredygtig afbalancering og optimering af menneskers, dyrs og økosystemers sundhed. »One Health«-tilgangen anerkender, at sundheden blandt mennesker, husdyr og vilde dyr, planter og det omgivende miljø, herunder økosystemer, er tæt forbundet og indbyrdes afhængig.
- (37) For at beskytte miljøet og menneskers sundhed bør medlemsstaterne identificere og vurdere de risici, der kan opstå i forbindelse med forvaltningen af byspildevand. Risikovurderingen kan omfatte en bred kemisk screening, herunder kemiske blandinger, eller metoder baseret på biologiske virkninger, eller begge dele, for at identificere stoffer, der giver anledning til bekymring for bl.a. vandlevende organismer eller drikke- eller badevandskvalitet. På grundlag af denne identifikation, og hvis det er nødvendigt for at opfylde kravene i Unionens vandlovgivning, bør medlemsstaterne træffe strengere foranstaltninger for opsamling og rensning af byspildevand end de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde minimumskravene i dette direktiv. I overensstemmelse med artikel 191, stk. 2, i TEUF og i tillæg til de foranstaltninger, der er fastsat eller truffet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i direktiv 2000/60/EF, bør medlemsstaterne fortrinsvis fremme kontrol af forurenende stoffer ved kilden for at forebygge forurening af vandrecipienter. Medlemsstaterne bør navnlig træffe forebyggende foranstaltninger for at begrænse risikoen for en tilsigtet og utilsigtet udledning af mikroplast i byspildevand og slam.
- (38) Afhængigt af situationen kan disse strengere foranstaltninger bl.a. omfatte etablering af kloaknet, udvikling af integrerede planer for forvaltning af byspildevand eller foretagelse af sekundær, tertiær eller kvaternær rensning af byspildevand fra byområder eller rensningsanlæg for byspildevand, der ikke overskrider de tærskler for PE, der udløser anvendelsen af standardkravene. De kan også omfatte rensning, som er mere avanceret end den rensning, der er nødvendig for at overholde minimumskravene, eller desinfektion af rensed byspildevand, der er nødvendig for at overholde direktiv 2006/7/EF.
- (39) Mål 6.2 i FN's mål for bæredygtig udvikling 6 om rent vand og sanitet kræver, at medlemsstaterne inden 2030 skal opnå lige adgang til egnet sanitet og hygiejne for alle og ordentlige toiletforhold for alle med særlig opmærksomhed på kvinder og pigers behov og på mennesker i sårbare situationer. Sanitetsfaciliteter bør muliggøre sikker håndtering og bortskaffelse af human urin, afføring og menstruationsblod og skift af menstruationsprodukter. Desuden fremgår det af princip 20 i den europæiske søjle for sociale rettigheder, at alle har ret til adgang til basale tjenesteydelser af høj kvalitet, herunder vand og sanitet. På denne baggrund og i overensstemmelse med WHO's retningslinjer for sanitet og sundhed⁽²³⁾ og protokollen om vand og sundhed til konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer, som blev udfærdiget i London den 17. juni 1999, bør medlemsstaterne håndtere problemet med adgang til sanitet på nationalt plan. Dette bør gøres gennem tiltag, der sikrer adgang til sanitet for alle, f.eks. ved at etablere sanitetsfaciliteter i det offentlige rum samt ved at tilskynde til at gøre adgangen til hensigtsmæssige sanitetsfaciliteter i offentlige forvaltninger og offentlige bygninger gratis eller økonomisk overkommelig for alle, herunder alle former for faciliteter og tjenester såsom skylletoiletter og tørtoiletter. Faciliteterne bør forvaltes sikkert, hvilket indebærer, at de, hvor det er hensigtsmæssigt, til enhver tid bør

⁽²²⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2021/472 af 17. marts 2021 om en fælles tilgang til at indføre en systematisk overvågning af SARS-CoV-2 og varianter heraf i spildevand i Unionen (EUT L 98 af 19.3.2021, s. 3).

⁽²³⁾ WHO's retningslinjer for sanitet og sundhed, 2018.

være tilgængelige for alle, herunder for personer med særlige behov såsom børn, ældre, personer med handicap og hjemløse, at de bør placeres på et sted, der er så sikkert som muligt for brugerne, og at de bør være hygiejnisk og teknisk sikre at anvende. Der bør også være tilstrækkeligt mange af sådanne faciliteter til at sikre, at folks behov opfyldes, og at ventetiden ikke er urimeligt lang. Der bør på hensigtsmæssigt plan under hensyntagen til nærhedsprincippet træffes afgørelse om, hvad der udgør et tilstrækkeligt antal sanitetsfaciliteter i det offentlige rum.

- (40) Den særlige situation for mindretalskulturer såsom romaer og travellers, uanset om de er fastboende eller ej, og navnlig deres manglende adgang til sanitet, blev anerkendt i Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2020 med titlen »En Union med lige muligheder: EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse«, som opfordrer til at øge den faktiske lige adgang til basale tjenesteydelser. Det er generelt hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne er særligt opmærksomme på sårbare grupper eller grupper, der er marginaliseret på grund af faktorer, som vedrører deres socioøkonomiske situation, etnicitet, seksualitet, køn, handicap, hjemløshed, juridiske status, religiøse overbevisning eller andre årsager, og træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre adgang til sanitet for disse grupper. Det er vigtigt, at disse grupper identificeres i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184⁽²⁴⁾. Foranstaltninger til forbedring af sårbare og marginaliserede gruppers adgang til sanitet kan omfatte tilvejebringelse af sanitetsfaciliteter i det offentlige og private rum, enten gratis eller mod opkrævning af et lavt servicegebyr, samt i offentlige administrationsbygninger, forbedring eller vedligeholdelse af tilslutningen til passende systemer til indsamling af byspildevand samt bevidstgørelse om de nærmeste sanitetsfaciliteter.
- (41) I henhold til EU-menneskerettighedsretningslinjerne for sikkert drikkevand og sanitet, som blev vedtaget af Rådet den 17. juni 2019, skal der lægges særlig vægt på kvinders og pigers behov, da de er særligt udsatte for angreb, seksuel og kønsbaseret vold, chikane og andre trusler mod deres sikkerhed, når de tilgår sanitetsfaciliteter uden for deres hjem. Dette er i overensstemmelse med Rådets konklusioner om vanddiplomati, som blev vedtaget den 19. november 2018, og som bekræfter betydningen af at integrere et kønsperspektiv i vanddiplomati. Medlemsstaterne bør derfor være særligt opmærksomme på, at kvinder og piger er en sårbar gruppe, og bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre eller opretholde deres sikre adgang til sanitet.
- (42) Evalueringen konkluderede, at forvaltningen af slam kunne forbedres for bedre at tilpasse den til principperne for den cirkulære økonomi og affaldshierarkiet som defineret i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁽²⁵⁾. Tiltagene til bedre overvågning og reduktion ved kilden af forurening af ikkehuslige udledninger vil bidrage til at forbedre kvaliteten af det producerede slam og muliggøre en sikker anvendelse heraf i landbruget. For at sikre en korrekt og sikker nyttiggørelse af næringsstoffer fra slammet, herunder det kritiske stof fosfor, bør der på EU-plan fastsættes en kombineret minimumsrate for genbrug og genanvendelse. Medlemsstaterne bør kunne vælge, om de vil genbruge eller genanvende, eller begge dele, byspildevand eller slam, eller begge dele, for at nyttiggøre fosfor. Den kombinerede minimumsrate for genbrug og genanvendelse bør tage hensyn til indholdet af fosfor i slam, hvilket kan variere fra område til område. Den bør også tage hensyn til de enkelte nationale markeders mætningsgrad, f.eks. tilgængeligheden af andre kilder til fosfor fra organiske kilder, f.eks. fra husdyravl, og mulighederne for absorption heraf i landbruget. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at overvåge mikroforurenende stoffer i slam, navnlig hvis der er risiko for akkumulering af mikroforurenende stoffer i slam, og når slam genbruges i landbruget for at øge kendskabet til forekomsten heraf og for at beskytte miljøet og menneskers sundhed. Der bør tilskyndes til en korrekt og sikker nyttiggørelse af næringsstoffer og genbrug heraf i landbruget for at støtte landbrugssektorens modstandsdygtighed og bæredygtighed og bidrage til den strategiske autonomi i Unionens gødningsindustri. I den forbindelse bør medlemsstaterne under hensyntagen til nationale og lokale udnyttelsesmuligheder træffe foranstaltninger for at tilskynde til produktion og indkøb af nyttiggjorte næringsstoffer fra byspildevand og slam. Ved genbrug af slam i landbruget bør der lægges særlig vægt på mikroplast. Mikroplast bør derfor systematisk overvåges, når slam genbruges i landbruget. Disse oplysninger er uundværlige for en sikker forvaltning af slam i landbruget og en eventuel revision af den relevante EU-politik.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

- (43) Der er behov for tilstrækkelig overvågning for at kontrollere overholdelsen af dette direktivs nye krav vedrørende mikroforurenende stoffer, ikkehuslig forurening, energineutralitet, overløb efter voldsomt uvejr og byoverfladevand. Overvågningen bør støttes, hvis det er teknisk muligt og hensigtsmæssigt, gennem anvendelse af digitale værktøjer. Navnlig bør det overvejes at anvende digitale værktøjer i forbindelse med den operationelle forvaltning af kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand. For at kontrollere overensstemmelsen mellem kvaternær rensning og reduktion af mikroforurenende stoffer i udledninger af byspildevand er det tilstrækkeligt at overvåge et begrænset antal repræsentative mikroforurenende stoffer. Overvågningshyppigheden bør bygge på den nuværende bedste praksis, som i øjeblikket praktiseres i Schweiz. For at sikre omkostningseffektivitet bør disse forpligtelser tilpasses størrelsen af rensningsanlæggene for byspildevand og byområderne. Med henblik på en sådan overvågning fastsætter dette direktiv at der skal foretages prøveudtagning. Hver gang, der foretages en prøveudtagning, tages der en prøve både ved indløb til og udløb fra rensningsanlægget for byspildevand. Overvågningen vil også bidrage med data til den overordnede ramme for miljøovervågning, der er fastlagt under det ottende miljøhandlingsprogram ⁽²⁶⁾, og mere specifikt bidrage til den overvågningsramme for nulforurening og fremtidsudsigter, der ligger til grund herfor, jf. Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 med titlen »Vejen til en sund planet for alle, EU-handlingsplan: »Mod nulforurening for vand, luft og jord«.
- (44) Mikroplast og relevante mikroforurenende stoffer bør, hvor det er relevant, overvåges i udledninger af overløb efter voldsomt uvejr og i udledninger af byoverfladevand fra separate systemer ved hjælp af et repræsentativt prøveudtagningsprogram, så koncentrationen kan anslås med henblik på modellering af vandkvaliteten. Drivhusgasemissioner bør overvåges ved hjælp af analyser, beregninger eller modellering, hvor det er hensigtsmæssigt.
- (45) For at sikre beskyttelse af miljøet, og at der iværksættes passende tiltag i forbindelse med enhver risikovurdering, der skal foretages med henblik på gennemførelsen af dette direktiv samt med henblik på gennemførelsen af anden EU-ret, bør medlemsstaterne overvåge et bredt spektrum af forurenende stoffer ved indløb til og udløb fra rensningsanlæg for byspildevand. For at undgå unødvendige byrder bør kun forurenende stoffer, der kan forventes at forekomme i byspildevand, overvåges under hensyntagen til den brede vifte af forurenende stoffer, som når frem til rensningsanlæg for byspildevand, herunder fra kilder til ikkehusspildevand. Medlemsstaterne bør kunne reducere overvågningshyppigheden, hvis der ikke forekommer forurenende stoffer i efterfølgende prøveudtagningskampagner. Mere specifikt viser nylige data, at der forekommer PFAS i byspildevand, sommetider ved høje koncentrationer. Den seneste videnskabelige evidens viser, at PFAS er et problem for miljøet og for folkesundheden som følge af deres persistens. Det er derfor afgørende at få en bedre forståelse af PFAS' forureningsveje ud i miljøet og at overvåge dem ved indløb til og udløb fra rensningsanlæg for byspildevand. Denne overvågning bør indledes, så snart udledningerne når frem til de indvindingsoplande, der anvendes til indvinding af drikkevand, som følge af den høje risiko for at blive eksponeret for PFAS og de sundhedsmæssige konsekvenser heraf.
- (46) For at mindske den administrative byrde og bedre udnytte de muligheder, som digitaliseringen giver, bør rapporteringen om gennemførelsen af dette direktiv forbedres og forenkles ved at fjerne medlemsstaternes forpligtelse til hvert andet år at aflægge rapport til Kommissionen og Kommissionens forpligtelse til at offentliggøre rapporter hvert andet år. Disse bør erstattes af et krav om, at medlemsstaterne med støtte fra EEA skal forbedre de eksisterende nationale standardiserede datasæt, der er oprettet i medfør af direktiv 91/271/EØF, og regelmæssigt ajourføre dem. Kommissionen vil anvende disse forbedrede datasæt til at kontrollere overholdelsen af nærværende direktiv. Det er hensigtsmæssigt, at rapporteringsmodellen udarbejdes af EEA i samarbejde med medlemsstaterne. Kommissionen og EEA bør have adgang til de nationale databaser. For at sikre fuldstændige oplysninger om anvendelsen af nærværende direktiv bør datasættene omfatte oplysninger om, hvorvidt rensningsanlæg for byspildevand overholder kravene til rensning (beståelses-/dumpekriterier, belastning og koncentrationer af de udledte forurenende stoffer), om graden af opfyldelse af målene om energineutralitet, om drivhusgasemissioner fra rensningsanlæg med 10 000 PE og derover og om medlemsstaternes foranstaltninger i forbindelse med overløb efter voldsomt uvejr og byoverfladevand, adgang til sanitet og rensning i individuelle systemer. For at optimere anvendelsen af dataene og støtte fuld gennemsigtighed bør der desuden sikres fuld overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 ⁽²⁷⁾. De oplysninger, der indsamles ved hjælp af disse datasæt, bør understøtte en sammenligning og udveksling af bedste praksis på EU-plan for så vidt angår rensningsanlæg for byspildevands funktionsduelighed. Den administrative byrde ved at give offentligheden oplysninger og data bør til enhver tid være af en sådan art, at proportionalitetsprincippet overholdes.

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (EUT L 114 af 12.4.2022, s. 22).

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

- (47) Gennemførelsen af direktiv 91/271/EØF finansieres gennem vandtakster og offentlige budgetter, herunder EU-midler. I fremtiden bør det udvidede producentansvar være af en sådan art, at det sikrer, at omkostningerne ved kvaternær rensning som minimum delvist afholdes af de berørte industrier og suppleres af andre former for finansiering. Tidligere blev gennemførelsen af direktiv 91/271/EØF også i væsentlig grad støttet af Unionens samhørighedspolitik og -programmer under Horisont 2020 og LIFE. For at sikre rettidig og korrekt gennemførelse af nærværende direktiv er det vigtigt, at medlemsstaterne udarbejder nationale gennemførelsesprogrammer, herunder en langsigtet plan for de nødvendige investeringer, ledsaget af en finansieringsstrategi. Disse nationale gennemførelsesprogrammer bør forelægges Kommissionen. For at begrænse den administrative byrde bør dette krav ikke gælde for medlemsstater, hvor mere end 95 % af byområderne opfylder de vigtigste forpligtelser til at behandle og opsamle spildevand. For fortsat at sikre gennemførelsen af nærværende direktiv bør Kommissionen tage hensyn til de nationale gennemførelsesprogrammer, som medlemsstaterne indberetter, i forbindelse med udarbejdelsen af den næste flerårige finansielle ramme og efterfølgende, og medlemsstaterne bør straks indføre det nødvendige system med udvidet producentansvar.
- (48) Sektoren for opsamling og rensning af byspildevand er et bundet marked, hvor offentlige og små virksomheder er tilsluttet kloaknettet uden at kunne vælge deres operatører. Det er derfor vigtigt at sikre offentlig adgang til operatørernes centrale resultatindikatorer såsom den opnåede rensningsgrad, omkostningerne samt energiforbrug og -produktion og de dermed forbundne drivhusgasemissioner og CO₂-aftryk. For at gøre offentligheden mere bevidst om betydningen af rensning af byspildevand bør centrale oplysninger om de årlige omkostninger til opsamling og rensning af spildevand for hver husstand gives, i det mindste for byområder med over 10 000 PE og helst over 1 000 PE, på en lettilgængelig måde, f.eks. på regningerne, mens andre detaljerede oplysninger bør være tilgængelige i et brugervenligt format online på operatørens eller den kompetente myndigheds websted.
- (49) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF⁽²⁸⁾ garanterer retten til at få adgang til miljøoplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention fra 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»Århuskonventionen«)⁽²⁹⁾. Århuskonventionen omfatter vidtspændende forpligtelser i relation til dels at stille miljøoplysninger til rådighed efter anmodning og dels aktivt at formidle sådanne oplysninger. Det er vigtigt, at bestemmelserne i nærværende direktiv vedrørende adgang til oplysninger og datadeling supplerer nævnte direktiv ved at indføre en forpligtelse til at stille oplysninger om opsamling og rensning af byspildevand til rådighed for offentligheden online på en brugervenlig måde uden at skabe en særskilt retlig ordning.
- (50) Dette direktivs virkningsfuldhed og dets mål om at beskytte folkesundheden inden for rammerne af Unionens miljøpolitik forudsætter, at det af fysiske eller juridiske personer eller, hvor det er hensigtsmæssigt, deres lovligt oprettede organisationer kan påberåbes i retlige procedurer, og at de nationale retter og domstole kan tage dette direktiv i betragtning som et element i EU-retten for bl.a., hvor der er hensigtsmæssigt, at efterprøve afgørelser fra en national myndighed. I henhold til EU-Domstolens faste retspraksis tilkommer det desuden medlemsstaternes retter og domstole i medfør af princippet om loyalt samarbejde, som fastlagt i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), at sikre retsbeskyttelsen af borgernes rettigheder i medfør af EU-retten. Det følger desuden af artikel 19, stk. 1, i TEU, at medlemsstaterne skal tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten. Dette bør ske i overensstemmelse med de nationale regler, uden at bestemmelsen om erstatning mister sin virkning. I overensstemmelse med Århuskonventionen skal medlemmer af den berørte offentlighed desuden have adgang til klage og domstolsprøvelse med henblik på at bidrage til beskyttelsen af retten til at leve i et miljø, der er tilfredsstillende for personlig sundhed og velbefindende.
- (51) For at tilpasse dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre visse dele af bilagene angående tilpasning af overvågningen til de nyeste metoder til overvågning, herunder med henblik på at gøre optimal brug af digitale værktøjer og under hensyntagen til de relevante metoder, der anvendes i anden relevant EU-ret, og evaluering af resultater vedrørende kravene til tertiær og kvaternær rensning og kravene til forudgående bestemmelser og særlige godkendelser til udledning af ikkehusspildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand og med henblik på at supplere dette direktiv ved at præcisere en kombineret minimumsrate for genbrug og genanvendelse af fosfor fra slam og fra byspildevand under hensyntagen til tilgængelige teknologier og ressourcer samt den økonomiske bæredygtighed i forbindelse med nyttiggørelse af fosfor og ved at ajourføre de

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁹⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

oplysninger, der gives til offentligheden online og til husholdninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽³⁰⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (52) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af standarder for udformningen af individuelle systemer, med henblik på at fastlægge rapporteringsformatet for og detaljeringsgraden af oplysninger i forbindelse med de individuelle systemer, med henblik på at fastlægge formatet og metoden for den risikovurdering, der skal anvendes i forbindelse med kvaternær rensning, med henblik på vedtagelsen af overvågnings- og vurderingsmetoder for indikatorerne for kvaternær rensning og målene om energineutralitet, fastlæggelse af fælles betingelser og kriterier for visse produkters fritagelse fra udvidet producentansvar, fastlæggelse af metoder til støtte for udviklingen af integrerede planer for forvaltning af byspildevand, udvikling af alternative indikatorer for det belastningsbaserede vejledende mål om en reduktion af forureningen på grundlag af f.eks. mængden, antallet af tilfælde med overløb efter voldsomt uvejr, mængden af udledninger fra byoverfladevand eller andre relevante alternative indikatorer, fastlæggelse af et minimum for prøveudtagningshyppigheden metoder til måling af antimikrobiel resistens, direkte og indirekte drivhusgasemissioner og mikroplast i byspildevand og slam, udarbejdelse af en minimumsliste over relevante forurenende stoffer, der sandsynligvis forekommer i byspildevand, herunder en metode til at identificere relevante forurenende stoffer, der sandsynligvis forekommer i byspildevand, og kriterier til revision af undtagelser for visse forurenende stoffer, som skal overvåges, fastlæggelse af en harmoniseret metode til måling af »per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS) total« og »Sum af PFAS« i byspildevand samt vedtagelse af formatet og de nærmere bestemmelser for fremlæggelse af de oplysninger, som medlemsstaterne skal tilvejebringe, og EEA skal sammenfatte, om gennemførelsen af dette direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽³¹⁾.
- (53) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, og bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning og bør, alt efter tilfældet, tage hensyn til den finansielle situation for den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig.
- (54) I henhold til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør Kommissionen foretage en evaluering af dette direktiv inden for en vis periode fra den dato, som er fastsat for dets gennemførelse i national ret. Denne evaluering bør baseres på de opnåede erfaringer og data i løbet af dette direktivs gennemførelse, på eventuelle tilgængelige henstillinger fra WHO og på relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data. Ved evalueringen bør der lægges særlig vægt på en analyse af tilstrækkeligheden af de folkesundhedsparmetre, der anvendes til overvågning af byspildevand, en analyse af merværdien af obligatorisk overvågning af folkesundhedsparmetre, en analyse af det eventuelle behov for at tilpasse listen over produkter, der er omfattet af systemer for udvidet producentansvar, herunder betingelserne for fritagelser, en analyse af de mulige virkninger for det indre markeds funktion af de potentielt forskellige bidragssatser for producenter, som medlemsstaterne har fastsat, en analyse af gennemførligheden og hensigtsmæssigheden af at udvikle et system med udvidet producentansvar for produkter, der genererer PFAS og mikroplast, en analyse af merværdien og hensigtsmæssigheden af at stille krav om obligatoriske nationale planer for genbrug af vand, herunder nationale mål og foranstaltninger, en evaluering af målet om energineutralitet med henblik på at analysere den tekniske og økonomiske gennemførlighed og fordelene for miljøet og klimaet ved at opnå en højere grad af energiuafhængighed i sektoren, en evaluering af mulighederne for måling af direkte og indirekte drivhusgasemissioner udledt fra byspildevandssektoren, en evaluering af muligheden for at opnå klimaneutralitet i sektoren for rensning af byspildevand, og den påkrævede tid til at opnå dette, samt gennemførligheden og hensigtsmæssigheden af at fastsætte minimumsrater på EU-plan for genbrug og genanvendelse af kvælstof fra slam eller fra byspildevand, eller begge dele.

⁽³⁰⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (55) Direktiv 91/271/EØF fastsætter specifikke frister for Mayotte, fordi Mayotte i 2014 overgik til at være en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF. For så vidt angår Mayotte bør anvendelsen af forpligtelserne til at etablere kloaknet og foretage sekundær rensning for byspildevand fra et byområde med 2 000 PE og derved derfor udskydes.
- (56) Der bør tages hensyn til den særlige situation, som Mayotte og de øvrige EU-regioner i den yderste periferi befinder sig i, jf. artikel 349 i TEUF, hvori det fastsættes, at der kan træffes særlige foranstaltninger til støtte for disse regioner. I forbindelse med rensning af byspildevand i disse områder bør der lægges særlig vægt på disse områders vanskelige topografi og økarakter.
- (57) For at sikre kontinuerlig miljøbeskyttelse er det vigtigt, at medlemsstaterne som minimum opretholder det nuværende niveau med tertiær rensning, indtil de nye krav om reduktion af fosfor og kvælstof finder anvendelse. Derfor bør artikel 5 i direktiv 91/271/EØF fortsat finde anvendelse, indtil disse nye krav finder anvendelse.
- (58) Målene for dette direktiv, nemlig at beskytte miljøet og folkesundheden, at gøre fremskridt med hensyn til at opnå klimaneutralitet i forbindelse med opsamling og rensning af byspildevand, at forbedre adgangen til sanitet og at sikre regelmæssig overvågning af folkesundhedsrelevante parametre, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (59) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 91/271/EØF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af nævnte direktiv.
- (60) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VII, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler for opsamling, rensning og udledning af byspildevand med det formål at beskytte miljøet og menneskers sundhed i overensstemmelse med One Health-tilgangen, samtidig med at drivhusgasemissioner gradvis reduceres til bæredygtige niveauer, at energibalancen i forbindelse med opsamling og rensning af byspildevand forbedres og at der bidrages til omstillingen til en cirkulær økonomi. Det fastsætter også regler om adgang til sanitet for alle, om gennemsigtighed i byspildevandssektoren, om regelmæssig overvågning af folkesundhedsrelevante parametre i byspildevand og om gennemførelse af princippet om, at forurenere betaler.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »byspildevand«: enhver af følgende
 - a) husspildevand
 - b) en blanding af husspildevand og ikkehusspildevand
 - c) en blanding af husspildevand og byoverfladevand
 - d) en blanding af husspildevand, ikkehusspildevand og byoverfladevand
- 2) »husspildevand«: spildevand fra boligområder, serviceerhverv og institutioner, som hovedsagelig stammer fra det menneskelige stofskifte eller fra husholdninger, eller begge dele

- 3) »ikkehusspildevand«: andet spildevand end husspildevand og byoverfladevand, der udledes fra ejendomme, som anvendes til udøvelse af et erhverv eller industrielle eller økonomiske aktiviteter
- 4) »byområde«: et område, hvor befolkningen, udtrykt i personækvivalenter, kombineret med eller uden økonomiske aktiviteter er tilstrækkelig koncentreret til, at byspildevand kan opsamles og ledes til et eller flere rensningsanlæg for byspildevand eller et eller flere endelige udledningssteder
- 5) »byoverfladevand«: nedbør i byområder, der opsamles af fælles eller separate kloaksystemer
- 6) »overløb efter voldsomt uvejr«: udledning af urensset byspildevand til vandrecipienter fra fælles kloaksystemer forårsaget af nedbør eller systemfejl
- 7) »kloaknet«: et system af rørledninger, der opsamler og transporterer byspildevand
- 8) »fælles kloaksystem«: en enkelt rørledning, der opsamler og transporterer byspildevand, herunder byoverfladevand
- 9) »separat kloaksystem«: en rørledning, der særskilt opsamler og transporterer én af følgende:
 - a) husspildevand
 - b) ikkehusspildevand
 - c) en blanding af husspildevand og ikkehusspildevand
 - d) byoverfladevand
- 10) »1 personækvivalent« eller »(1 PE)«: den belastning af organisk stof, der kan nedbrydes biologisk pr. dag med et femdøgns biokemisk iltforbrug (BOD_5) på 60 g ilt pr. dag
- 11) »primær rensning«: mekanisk eller kemisk rensning af byspildevand, eller begge dele, der består i sedimentation af suspenderet stof eller i andre processer, hvor det tilledte spildevands BOD_5 reduceres med mindst 20 % før udledning, og den samlede mængde suspenderet stof i det tilledte spildevand reduceres med mindst 50 %
- 12) »sekundær rensning«: rensning af byspildevand ved en proces, som almindeligvis består af biologisk rensning efterfulgt af en sekundær sedimentation, eller ved en anden proces, der reducerer det organiske stof, der kan nedbrydes biologisk, i byspildevand
- 13) »tertiær rensning«: rensning af byspildevand ved en proces, der reducerer kvælstoffet eller fosforet, eller begge dele, i byspildevand
- 14) »kvarternær rensning«: rensning af byspildevand ved en proces, der reducerer et bredt spektrum af mikroforurenende stoffer i byspildevand
- 15) »slam«: det organiske og uorganiske restprodukt, der er tilbage efter rensning af byspildevand i et rensningsanlæg for byspildevand, bortset fra sand, fedt, andet affald og andre ristestoffer og restprodukter fra forrensningstrinnet
- 16) »eutrofiering«: vands berigelse med næringssalte, især kvælstof- eller fosforforbindelser, eller begge dele, der medfører øget algevækst og udvikling af højere former for planteliv, som igen resulterer i en uønsket forstyrrelse af balancen mellem organismene i vandet og af vandets kvalitet
- 17) »mikroforurenende stof«: et stof som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽³²⁾, herunder dets nedbrydningsprodukter, der normalt forekommer i vandmiljøet, byspildevand eller slam, og som kan betragtes som farligt for miljøet eller menneskers sundhed på grundlag af de relevante kriterier i del 3 og 4 i bilag I til forordning (EF) nr. 1272/2008, selv i lave koncentrationer

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

- 18) »fortyndingsforhold«: forholdet mellem gennemsnittet for de sidste fem år af vandrecipientens årlige flow på udledningsstedet og gennemsnittet for de sidste fem år af den årlige mængde byspildevand, der udledes til overfladevand
- 19) »producent«: enhver fabrikant, importør eller distributør, der erhvervsmæssigt bringer produkter i omsætning i en medlemsstat, herunder ved hjælp af aftaler om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽³³⁾
- 20) »producentansvarsorganisation«: en nationalt anerkendt organisation, der er oprettet for at gøre det muligt for producenter at opfylde deres forpligtelser i medfør af artikel 9 og 10
- 21) »sanitet«: faciliteter og tjenester til sikker, hygiejnisk, forsvarlig og socialt og kulturelt acceptabel håndtering og bortskaffelse af human urin og afføring og til skift og bortskaffelse af menstruationsprodukter, der beskytter privatlivets fred og sikrer værdighed
- 22) »antimikrobiel resistens«: mikroorganismers evne til at overleve eller udvikle sig ved tilstedeværelse af en antimikrobiel agens i en koncentration, som normalt ville være tilstrækkelig til at hæmme eller dræbe mikroorganismer af samme art
- 23) »One Health«: One Health som defineret i artikel 3, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2371 ⁽³⁴⁾
- 24) »den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i beslutningstagningen med henblik på gennemførelsen af de forpligtelser, der er fastsat i dette direktivs artikel 6, 7 eller 8; i med henblik på denne definition anses ikkestatslige organisationer, der arbejder for at fremme beskyttelsen af miljøet eller menneskers sundhed, og som opfylder alle krav i medfør af national ret, for at have en interesse
- 25) »bæremedie«: enhver base, der normalt er fremstillet af plast, og hvorpå de bakterier, der anvendes i rensningen af byspildevand, udvikles
- 26) »bringen i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et produkt på en medlemsstats marked
- 27) »belastning«: mængden af bionedbrydeligt organisk stof, målt som BOD₅ i byspildevand, udtrykt i PE, eller ethvert forurenende stof eller næringsstof, udtrykt i masseenhed pr. tidsenhed
- 28) »individuelt system«: en sanitetsfacilitet, der opsamler, opbevarer, renser eller bortskaffer husspildevand fra bygninger eller dele af bygninger, der ikke er tilsluttet et kloaknet.

Artikel 3

Kloaknet og beregning af et byområdes belastning

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle byområder med 2 000 PE og derofter opfylder følgende krav:
 - a) de er forsynet med kloaknet
 - b) alle deres kilder til husspildevand er tilsluttet kloaknettet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at byområder med 1 000 PE og derofter, men under 2 000 PE, senest den 31. december 2035 overholder kravene i stk. 1.

Medlemsstaterne kan fravige den frist, der er omhandlet i første afsnit, i en periode på højst:

- a) 8 år, såfremt den 1. januar 2025:

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2371 af 23. november 2022 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af afgørelse nr. 1082/2013/EU (EUT L 314 af 6.12.2022, s. 26).

- i) mindre end 50 % af de i første afsnit omhandlede byområder er forsynet med kloaknet, eller
 - ii) mindre end 50 % af byspildevandsbelastningen fra de i første afsnit omhandlede byområder opsamles i kloaknet
- b) 10 år, såfremt den 1. januar 2025:
- i) mindre end 25 % af de i første afsnit omhandlede byområder er forsynet med kloaknet, eller
 - ii) mindre end 25 % af byspildevandsbelastningen fra de i første afsnit omhandlede byområder opsamles i kloaknet.

Bulgarien, Kroatien og Rumænien kan fravige den frist, der er omhandlet i første afsnit, i en periode på højst:

- a) 12 år, såfremt den 1. januar 2025:
- i) mindre end 50 % af de i første afsnit omhandlede byområder er forsynet med kloaknet, eller
 - ii) mindre end 50 % af byspildevandsbelastningen fra de i første afsnit omhandlede byområder opsamles i kloaknet
- b) 14 år, såfremt den 1. januar 2025:
- i) mindre end 25 % af de i første afsnit omhandlede byområder er forsynet med kloaknet, eller
 - ii) mindre end 25 % af byspildevandsbelastningen fra de i første afsnit omhandlede byområder opsamles i kloaknet.

Hvis medlemsstaterne fraviger den frist, der er omhandlet i første afsnit, sikrer de, at deres første nationale gennemførelsesprogram, som er omhandlet i artikel 23, omfatter:

- a) antallet af byområder med 1 000 PE og derover, men under 2 000 PE, der den 1. januar 2025 ikke har et komplet kloaknet, og
- b) en plan, der præciserer de investeringer, der er nødvendige for at opnå fuld overholdelse for disse byområder inden for de forlængede frister, og
- c) de tekniske eller økonomiske årsager, der berettiger en forlængelse af de frister, der er omhandlet i første afsnit.

Forlængelsen af den frist, der er omhandlet i første afsnit, finder kun anvendelse, hvis betingelserne i andet eller tredje afsnit og i fjerde afsnit er opfyldt. Kommissionen underretter medlemsstaterne, hvis disse betingelser ikke er opfyldt senest den 31. juli 2028.

- 3. Et byområdes belastning udtrykt i PE beregnes på grundlag af den maksimale gennemsnitlige ugentlige belastning, der genereres i dette byområde i løbet af året, bortset fra usædvanlige vejrforhold såsom kraftige regnskyl.
- 4. Kloaknet skal opfylde kravene i bilag I, del A.

Artikel 4

Individuelle systemer

- 1. Medlemsstaterne kan kun fravige artikel 3, hvis etableringen af et kloaknet eller tilslutningen til et kloaknet ikke er velbegrundet, fordi det ikke vil gavne miljøet eller menneskers sundhed, det ikke er teknisk muligt eller det vil medføre urimelige udgifter. Hvis artikel 3 fraviges, sikrer medlemsstaterne, at der anvendes individuelle systemer til opsamling, oplagring og, hvor det er relevant, rensning af byspildevand i byområder med 1 000 PE og derover eller i en del af disse byområder.
- 2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede individuelle systemer udformes, drives og vedligeholdes på en måde, der sikrer samme niveau af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed som den sekundære og tertiære rensning, der er omhandlet i artikel 6 og 7.

3. Medlemsstaterne sikrer, at individuelle systemer, der anvendes i byområder med 1 000 PE og derover, registreres i et register. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed eller et andet organ, der er godkendt på nationalt, regionalt eller lokalt plan, på grundlag af en risikobaseret tilgang foretager regelmæssige inspektioner af disse systemer eller anden form for regelmæssig kontrol af disse systemer.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at angive minimumskrav til:

- a) udformningen, driften og vedligeholdelsen af de individuelle systemer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og
- b) den regelmæssige kontrol, der er omhandlet i stk. 3, herunder fastsættelse af en minimumshyppighed for sådan kontrol afhængigt af typen af individuelt system, og på grundlag af en risikobaseret tilgang.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 2. januar 2028 efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Kravene til udformning, der er omhandlet i stk. 2 og nærværende stykke, finder ikke anvendelse på de individuelle systemer, der er omhandlet i stk. 1, og som blev etableret før den 1. januar 2025.

5. Medlemsstater, der anvender individuelle systemer til opsamling og/eller rensning af mere end 2 % af deres byspildevandsbelastning på nationalt plan fra byområder med 2 000 PE og derover, forelægger Kommissionen en begrundelse for anvendelsen af individuelle systemer. Sådanne begrundelser skal:

- a) påvise, at de i stk. 1 angivne betingelser for anvendelse af individuelle systemer er opfyldt
- b) beskrive de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med stk. 2 og 3
- c) påvise overholdelse af de i stk. 4 omhandlede minimumskrav, hvis Kommissionen har udøvet sine gennemførelsesbeføjelser i medfør af nævnte stykke
- d) påvise, at anvendelsen af de individuelle systemer ikke forhindrer medlemsstaterne i at opfylde de miljømål, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet for forelæggelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Artikel 5

Integrerede planer for forvaltning af byspildevand

1. Medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2033 er udarbejdet en integreret plan for forvaltning af byspildevand for vandoplande til byområder med 100 000 PE og derover.

2. Senest seks måneder efter den første ajourføring af vandområdeplanen udarbejdet i henhold til artikel 13, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF efter den 1. januar 2025, men senest den 22. juni 2028 udarbejder medlemsstaterne en liste over byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE, hvor et eller flere af følgende forhold gør sig gældende under hensyntagen til historiske data, modellering og de nyeste klimafremskrivninger, herunder sæsonbestemte svingninger, samt menneskeskabte belastninger og vurderingen af virkninger, der er foretaget i medfør af vandområdeplanen:

- a) overløb efter voldsomt uvejr udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed
- b) overløb efter voldsomt uvejr udgør mere end 2 % af den årlige opsamlede byspildevandsbelastning for de parametre, der er omhandlet i bilag I, tabel 1 og, hvor det er relevant, tabel 2, beregnet ved tørvejrstrømning
- c) overløb efter voldsomt uvejr forhindrer overholdelse af et eller flere af følgende:

- i) kravene fastsat i medfør af artikel 5 i direktiv (EU) 2020/2184

- ii) kravene i artikel 5, stk. 3, i direktiv 2006/7/EF
 - iii) kravene i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF ⁽³⁵⁾
 - iv) miljømålene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF
 - v) kravene i artikel 1 i direktiv 2008/56/EF
 - vi) kravene fastsat i medfør af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF ⁽³⁶⁾
- d) der er identificeret relevante steder i separate kloaksystemer, hvor byoverfladevand forventes at blive forurenet på en sådan måde, at udledning heraf til vandrecipienter kan betragtes som en risiko for miljøet eller menneskers sundhed eller forhindrer opfyldelsen af et af de krav eller miljømål, der er omhandlet i litra c).

Efter udarbejdelsen af den i første afsnit omhandlede liste reviderer medlemsstaterne den hvert sjette år og ajourfører den om nødvendigt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2039 er udarbejdet en integreret plan for forvaltning af byspildevand for vandoplande til de byområder, der er omhandlet i stk. 2.
4. De integrerede planer for forvaltning af byspildevand stilles efter anmodning til rådighed for Kommissionen.
5. De integrerede planer for forvaltning af byspildevand skal som minimum omfatte de elementer, der er anført i bilag V, og prioritere grønne og blå infrastrukturløsninger, når det er muligt.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge nærmere bestemmelser om:
 - a) metoder til identifikation af de foranstaltninger, der er omhandlet i bilag V, punkt 3
 - b) metoder til bestemmelse af alternative indikatorer til kontrol af, om det vejledende mål for reduktion af forureningen, jf. bilag V, punkt 2, litra a), er nået
 - c) i hvilket format de integrerede planer for forvaltning af byspildevand skal stilles til rådighed for Kommissionen, hvis der anmodes herom i overensstemmelse med stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 2. januar 2028 efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

7. Efter udarbejdelse af de integrerede planer for forvaltning af byspildevand sikrer medlemsstaterne, at disse revideres mindst hvert sjette år og om nødvendigt ajourføres. Efter en ajourføring af den i stk. 2 omhandlede liste sikrer medlemsstaterne, at der udarbejdes integrerede forvaltningsplaner for byområder senest seks år efter deres optagelse på listen.

Artikel 6

Sekundær rensning

1. Medlemsstaterne sikrer, at udledningerne fra rensningsanlæg for byspildevand, der modtager byspildevand fra byområder med 2 000 PE og derover, før udledning til vandrecipienter opfylder de relevante krav til sekundær rensning i bilag I, del B og tabel 1, i overensstemmelse med de metoder til brug ved overvågning og evaluering af resultater, som er anført i bilag I, del C. Uden at det berører muligheden for at anvende alternative metoder som omhandlet i bilag I, del C, punkt 1, er det største tilladte antal prøver, der ikke opfylder parameterværdierne i bilag I, del B og tabel 1, fastsat i bilag I, del C og tabel 4.

For byområder med 2 000 PE og derover, men under 10 000 PE, som udleder til kystvande som defineret i medfør af direktiv 2000/60/EF, og som foretager hensigtsmæssig rensning i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 91/271/EØF den 1. januar 2025, finder forpligtelsen i første afsnit ikke anvendelse før den 31. december 2037.

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).

2. For byområder, som udleder byspildevand til mindre følsomme områder som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF den 1. januar 2025, finder forpligtelserne i stk. 1, første afsnit, anvendelse den 31. december 2037.

3. Senest den 31. december 2035 sikrer medlemsstaterne, at udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand, der modtager byspildevand fra byområder med 1 000 PE og derover, men under 2 000 PE, før udledning til vandrecipienter opfylder de relevante krav til sekundær rensning i bilag I, del B og tabel 1, i overensstemmelse med de metoder til brug ved overvågning og evaluering af resultater, som er anført i bilag I, del C. Uden at det berører muligheden for at anvende alternative metoder som omhandlet i bilag I, del C, punkt 1, er det største tilladte antal prøver, der ikke opfylder parameterværdierne i bilag I, del B og tabel 1, fastsat i bilag I, del C og tabel 4.

Medlemsstaterne kan fravige den frist, der er omhandlet i første afsnit, i en periode på højst:

a) 8 år, såfremt den 1. januar 2025:

- i) deres udledninger af byspildevand i mindre end 50 % af de i første afsnit omhandlede byområder er omfattet af sekundær rensning på deres område i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 1, eller
- ii) under 50 % af byspildevandsbelastningen i de i første afsnit omhandlede byområder er omfattet af sekundær rensning på deres område i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 1

b) 10 år, såfremt den 1. januar 2025:

- i) deres udledninger af byspildevand i mindre end 25 % af de i første afsnit omhandlede byområder er omfattet af sekundær rensning på deres område i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 1, eller
- ii) under 25 % af byspildevandsbelastningen i de i første afsnit omhandlede byområder er omfattet af sekundær rensning på deres område i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 1.

Bulgarien, Kroatien og Rumænien kan fravige den frist, der er omhandlet i første afsnit, i en periode på højst:

a) 12 år, såfremt den 1. januar 2025:

- i) deres udledninger af byspildevand i mindre end 50 % af de i første afsnit omhandlede byområder er omfattet af sekundær rensning på deres område i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 1, eller
- ii) under 50 % af byspildevandsbelastningen i de i første afsnit omhandlede byområder er omfattet af sekundær rensning på deres område i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 1

b) 14 år, såfremt den 1. januar 2025:

- i) deres udledninger i mindre end 25 % af de i første afsnit omhandlede byområder er omfattet af sekundær rensning på deres område i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 1, eller
- ii) under 25 % af byspildevandsbelastningen i de i første afsnit omhandlede byområder er omfattet af sekundær rensning på deres område i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 1.

Hvis medlemsstaterne fraviger de frister, der er omhandlet i første afsnit, sikrer de, at deres første nationale gennemførelsesprogram, som er omhandlet i artikel 23, omfatter:

- a) antallet af byområder med 1 000 PE og derover, men under 2 000 PE, der den 1. januar 2025 ikke har sekundær rensning
- b) en plan, der præciserer de investeringer, der er nødvendige for at opnå fuld overholdelse for disse byområder inden for de forlængede frister, og
- c) de tekniske eller økonomiske årsager, der berettiger en forlængelse af de frister, der er omhandlet i første afsnit.

En forlængelse af de frister, der er omhandlet i første afsnit, finder kun anvendelse, hvis betingelserne i andet eller tredje afsnit og i fjerde afsnit er opfyldt. Kommissionen underretter medlemsstaterne, hvis disse betingelser ikke er opfyldt senest den 31. juli 2028.

4. Udledninger af byspildevand kan resses mindre vidtgående end foreskrevet i stk. 1 og 3 indtil den 31. december 2045, når det udledes til:

- a) vandrecipienter i højtliggende bjergområder, nemlig over 1 500 meters højde, hvor det på grund af lave temperaturer er vanskeligt at foretage en effektiv biologisk rensning
- b) dybhavsområder, hvis sådanne udledninger af byspildevand er fra byområder med under 150 000 PE i mindre befolkede regioner i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF, hvori områdets topografi og geografi gør det vanskeligt at foretage en effektiv biologisk rensning, eller
- c) byspildevand fra små byområder med 1 000 PE og derover, men under 2 000 PE, i regioner med et koldt klima, hvor det på grund af lave temperaturer er vanskeligt at foretage en effektiv biologisk rensning, hvis den gennemsnitlige kvartalsvise vandtemperatur ved indløbet er under 6 °C.

Betingelserne for at anvende første afsnit er, at de berørte medlemsstater forelægger Kommissionen indgående undersøgelser, hvoraf det fremgår, at sådanne udledninger ikke har en negativ indvirkning på miljøet og menneskers sundhed og ikke forhindrer vandrecipienterne i at opfylde de relevante kvalitetsmål og overholde de relevante bestemmelser i anden relevant EU-ret.

5. Belastningen udtrykt i PE beregnes på grundlag af den maksimale gennemsnitlige ugentlige belastning, der tilledes rensningsanlægget for byspildevand i løbet af året, bortset fra usædvanlige vejrforhold såsom kraftige regnskyl.

Artikel 7

Tertiær rensning

1. Medlemsstaterne sikrer, at udledningerne fra de rensningsanlæg for byspildevand, der modtager byspildevand med en belastning på 150 000 PE og derover, og som ikke foretager tertiær rensning den 1. januar 2025, før udledning til vandrecipienter opfylder de relevante krav til tertiær rensning i overensstemmelse med bilag I, del B og tabel 2 senest:

- a) den 31. december 2033 for udledningerne fra 30 % af disse rensningsanlæg for byspildevand
- b) den 31. december 2036 for udledningerne fra 70 % af disse rensningsanlæg for byspildevand.

Senest den 31. december 2039 sikrer medlemsstaterne, at alle udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand, der modtager byspildevand med en belastning på 150 000 PE derover, før udledning til vandrecipienter opfylder de relevante krav til tertiær rensning, der er omhandlet i bilag I, del B og tabel 2.

2. Senest den 31. december 2027 udarbejder og offentliggør medlemsstaterne en liste over områder på deres område, der er følsomme over for eutrofiering. De skal på denne liste medtage oplysninger om, hvorvidt der er tale om fosfor- eller kvælstoffølsomme områder, eller begge dele. De ajourfører denne liste hvert sjette år fra den 31. december 2033.

Den i første afsnit omhandlede liste skal inkludere de områder, der er identificeret i bilag II.

Kravet i første afsnit finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstat gennemfører tertiær rensning i overensstemmelse med stk. 5 på hele sit område.

3. Med forbehold af stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at udledningerne fra rensningsanlæg for byspildevand, der modtager byspildevand fra byområder med 10 000 PE og derover, før udledning til områder, der er optaget på den i stk. 2 omhandlede liste, opfylder de relevante krav til tertiær rensning i bilag I, del B og tabel 2, senest:

- a) den 31. december 2033 for 20 % af disse byområder
- b) den 31. december 2036 for 40 % af disse byområder
- c) den 31. december 2039 for 60 % af disse byområder
- d) den 31. december 2045 for alle disse byområder.

4. Medlemsstaterne kan fravige den frist, der er omhandlet i stk. 3, litra d), i højst otte år, på betingelse af at:
- a) mindst 50 % af de berørte byområder ikke foretager tertiær rensning i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF eller ikke opfylder kravene i nævnte direktivs bilag I, del B og tabel 2, den 1. januar 2025, og
 - b) det første nationale gennemførelsesprogram, som forelægges i medfør af artikel 23, stk. 2, omfatter:
 - i) antallet af byområder som omhandlet i stk. 3, der den 1. januar 2025 ikke foretager tertiær rensning i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF eller ikke opfylder kravene i nævnte direktivs bilag I, del B og tabel 2
 - ii) en plan, der præciserer de investeringer, der er nødvendige for at opnå fuld overholdelse for disse byområder inden for den forlængede frist, og
 - iii) de tekniske eller økonomiske årsager, der berettiger en forlængelse af den frist, der er omhandlet i stk. 3, litra d).

En forlængelse af de frister, der er omhandlet i nærværende stykke, får kun virkning, hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt. Kommissionen underretter medlemsstaterne, hvis disse betingelser ikke er opfyldt senest den 31. juli 2028. Rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 150 000 PE og derover, skal dog overholde fristerne i stk. 1.

5. De udledninger af byspildevand, der er omhandlet i stk. 1 og 3, skal opfylde de relevante krav i bilag I, del B og tabel 2, i overensstemmelse med de metoder til brug ved overvågning og evaluering af resultater, som er anført i bilag I, del C. Det årlige gennemsnit for prøverne for hver enkelt parameter, der er omhandlet i bilag I, tabel 2, skal være i overensstemmelse med de relevante parameterværdier i nævnte tabel.

6. For rensningsanlæg for byspildevand, der er under anlæggelse, under større renovering hvad angår deres tertiære rensning, eller som er taget i brug efter den 31. december 2020 og før den 1. januar 2025, finder kravene til kvælstofparametret som omhandlet i denne artikel anvendelse senest fem år efter de frister, der er fastsat i stk. 1 og 3.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 27 med henblik på at ændre bilag I, del C, for at tilpasse metoderne til brug ved overvågning og evaluering af resultater i forbindelse med tertiær rensning til den videnskabelige og tekniske udvikling.

8. Uanset stk. 3 og 5 kan en medlemsstat beslutte, at et givet rensningsanlæg for byspildevand beliggende i et område, der er optaget på den i stk. 2 omhandlede liste, ikke er omfattet af kravene i stk. 3 og 5, hvor det kan dokumenteres, at den procentvise reduktion af forurenende stoffer i den samlede spildevandsbelastning, der tilledes alle rensningsanlæg for byspildevand i det pågældende område, er:

- a) mindst 75 % for total fosfor og mindst 75 % for totalt kvælstof fra den 1. januar 2025
- b) 82,5 % for total fosfor og 80 % for totalt kvælstof senest den 31. december 2039
- c) 87,5 % for total fosfor og 82,5 % for totalt kvælstof senest den 31. december 2045.

9. Stk. 3, 5 og 8 gælder også for udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand fra byområder med 10 000 PE eller derover til et indvindingsopland for et eutrofieringsfølsomt område, der er optaget på den i stk. 2 omhandlede liste.

10. Medlemsstaterne sikrer, at udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand, der ligger i et område, der er optaget på den i stk. 2 omhandlede liste, efter en i henhold til nævnte stykke krævet regelmæssig ajourføring af listen opfylder kravene i stk. 3 og 5 senest syv år efter områdets optagelse på denne liste.

11. Hvis antallet af rensningsanlæg for byspildevand, der skal opgraderes for at opfylde de mål, der er omhandlet i stk. 1 og 3, på nationalt plan, ikke er et heltal, afrundes antallet af rensningsanlæg for byspildevand til nærmeste heltal. Hvis antallet er midt imellem to heltal, rundes der ned.

Artikel 8

Kvaternær rensning

1. Medlemsstaterne sikrer, at udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand, der modtager byspildevand med en belastning på 150 000 PE og derover, før udledning til vandrecipienter opfylder de relevante krav til kvaternær rensning i bilag I, del B og tabel 3, i overensstemmelse med de metoder til brug ved overvågning og evaluering af resultater, som er anført i bilag I, del C, senest:

- a) den 31. december 2033 for udledninger fra 20 % af disse rensningsanlæg for byspildevand
- b) den 31. december 2039 for udledninger fra 60 % af disse rensningsanlæg for byspildevand
- c) den 31. december 2045 for alle udledninger fra disse rensningsanlæg for byspildevand.

Det største tilladte antal prøver, der ikke opfylder parameterværdierne i bilag I, tabel 3, er fastsat i bilag I, del C og tabel 4.

2. Senest den 31. december 2030 udarbejder medlemsstaterne en liste over områder på deres nationale områder, hvor koncentrationen eller akkumuleringen af mikroforurenende stoffer fra rensningsanlæg for byspildevand udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed. Medlemsstaterne reviderer listen i 2033 og derefter hvert sjette år og ajourfører den om nødvendigt.

Den i første afsnit omhandlede liste skal inkludere følgende områder:

- a) indvindingsoplande for indvindingssteder af drikkevand som karakteriseret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, litra a), i direktiv (EU) 2020/2184, medmindre det af risikovurderingen, jf. artikel 8, stk. 2, litra b), i nævnte direktiv, fremgår, at udledningen af mikroforurenende stoffer fra rensningsanlæg for byspildevand ikke udgør en potentiel risiko, der kan medføre en forringelse af vandkvaliteten i et omfang, der kan udgøre en fare for menneskers sundhed
- b) badevand, der falder ind under direktiv 2006/7/EF, medmindre det af badevandsprofilen, der er omhandlet i artikel 6 i og bilag III til nævnte direktiv, fremgår, at udledningen af mikroforurenende stoffer fra byspildevand hverken påvirker badevandet eller skader de badendes sundhed
- c) områder, hvor akvakulturaktiviteter som defineret i artikel 4, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽³⁷⁾ finder sted, medmindre de kompetente nationale myndigheder finder det godtgjort, at udledningen af mikroforurenende stoffer fra byspildevand ikke kan påvirke sikkerheden ved fødevarer i deres endelige form.

Den i første afsnit omhandlede liste skal også inkludere følgende områder på grundlag af en vurdering af de risici for miljøet eller menneskers sundhed, som udledningen af mikroforurenende stoffer i byspildevand udgør:

- a) søer som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2000/60/EF
- b) vandløb som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2000/60/EF eller andre vandstrømme, hvor fortyndingsforholdet er under 10
- c) områder, hvor yderligere rensning er nødvendig for at opfylde kravene i direktiv 2000/60/EF, 2006/118/EF og 2008/105/EF
- d) særlige bevaringsområder som defineret i artikel 1, litra l), i Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽³⁸⁾ og særligt beskyttede områder, der er udlagt i medfør af artikel 4, stk. 1, fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽³⁹⁾, og som er væsentlige dele af det økologiske Natura 2000-net
- e) kystvande som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2000/60/EF

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁸⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

- f) overgangsvande som defineret i artikel 2, nr. 6), i direktiv 2000/60/EF
- g) havområder som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/56/EF.

Den i tredje afsnit omhandlede risikovurdering meddeles Kommissionen efter anmodning.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet for den risikovurdering, der er omhandlet i stk. 2, tredje afsnit, og den metode, der skal anvendes til denne risikovurdering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

4. Med forbehold af stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at udledninger af byspildevand fra byområder med 10 000 PE og derover før udledning til de områder, der er optaget på den i stk. 2 omhandlede liste, opfylder de relevante krav til kvaternær rensning i bilag I, del B og tabel 3, i overensstemmelse med de metoder til brug ved overvågning og evaluering af resultater, som er anført i bilag I, del C, senest:

- a) den 31. december 2033 for 10 % af disse byområder
- b) den 31. december 2036 for 30 % af disse byområder
- c) den 31. december 2039 for 60 % af disse byområder
- d) den 31. december 2045 for 100 % af disse byområder.

Det største tilladte antal prøver, der ikke opfylder parameterværdierne i bilag I, tabel 3, er fastsat i bilag I, del C og tabel 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 27 med henblik på at ændre bilag I, del C, for at tilpasse metoderne til brug ved overvågning og evaluering af resultater i forbindelse med kvaternær rensning til den videnskabelige og tekniske udvikling.

5. Medlemsstaterne sikrer, at udledningerne af byspildevand fra rensningsanlæg for byspildevand, der ligger i et område, der er optaget på den i stk. 2 omhandlede liste, efter en i henhold til nævnte stykke påkrævet regelmæssig ajourføring af listen, opfylder kravene i stk. 4 og i bilag I, del B og tabel 3, senest syv år efter områdets optagelse på denne liste, men ikke senere end fristerne i stk. 4.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge de overvågnings- og prøveudtagningsmetoder, som medlemsstaterne skal anvende til at fastslå tilstedeværelsen og mængderne i byspildevand af de indikatorer, der er fastsat i bilag I, tabel 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

7. Hvis antallet af rensningsanlæg for byspildevand, der skal opgraderes for at opfylde de mål, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), på nationalt plan, ikke er et heltal, afrundes antallet af rensningsanlæg for byspildevand til nærmeste heltal. Hvis antallet er midt imellem to heltal, rundes der ned.

8. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne artikel sikrer medlemsstaterne, for at sikre at genbrug af rensset byspildevand er sikker for miljøet og menneskers sundhed, at byspildevand, der genbruges eller forventes genbrugt, hvor det er hensigtsmæssigt, er rensset i overensstemmelse med kravene til kvaternær rensning i bilag I, del B og tabel 3. Medlemsstaterne sikrer, at resultatet af de risikovurderinger, der foretages i medfør af forordning (EU) 2020/741, tages i betragtning, hvis det rensede byspildevand genbruges til landbrugsformål.

Artikel 9

Udvidet producentansvar

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at producenter, der bringer et produkt, der er anført i bilag III, i omsætning senest den 31. december 2028 har et udvidet producentansvar.

Sådanne foranstaltninger skal sikre, at disse producenter dækker:

- a) mindst 80 % af de fulde omkostninger i forbindelse med overholdelse af kravene i artikel 8, herunder investerings- og driftsomkostningerne til klaternær rensning af byspildevand med henblik på at fjerne mikroforurenende stoffer fra de produkter, som de bringer i omsætning, og fra rester af disse produkter, og til overvågning af mikroforurenende stoffer, jf. artikel 21, stk. 1, litra a)
 - b) omkostninger til indsamling og kontrol af data om produkter, der er bragt i omsætning, og
 - c) andre omkostninger, der er nødvendige for at leve op til deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.
2. Medlemsstaterne fritager producenter fra deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i medfør af stk. 1, hvis producenterne kan påvise, at mindst én af følgende betingelser er opfyldt:
- a) mængden af stoffer i de produkter, som de bringer i omsætning i Unionen, er mindre end 1 ton pr. år
 - b) stofferne i de produkter, som de bringer i omsætning, er hurtigt bionedbrydeligt i spildevandet eller genererer ikke mikroforurenende stoffer i spildevand ved slutningen af deres livscyklus.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de producenter, der er omhandlet i stk. 1, lever op til deres udvidede producentansvar kollektivt gennem en organisation, der opfylder mindstekravene i artikel 10.

Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) disse producenter forpligtes til én gang om året at give producentansvarsorganisationerne følgende oplysninger:
 - i) de årlige mængder af stoffer i de produkter, der er anført i bilag III, som de bringer i omsætning som led i deres erhvervsmæssige virksomhed
 - ii) oplysninger om farligheden af de stoffer, der er indeholdt i de produkter, der er omhandlet i nr. i), i byspildevandet og om deres bionedbrydelighed ved slutningen af deres livscyklus
 - iii) hvis det er relevant, en liste over produkter, der er fritaget i overensstemmelse med stk. 2
 - b) disse producenter forpligtes til at bidrage finansielt til producentansvarsorganisationerne for at dække omkostningerne i forbindelse med deres udvidede producentansvar
 - c) hver producents bidrag, jf. litra b), fastsættes på grundlag af mængden og farligheden i byspildevandet af de stoffer i de produkter, som er bragt i omsætning
 - d) producentansvarsorganisationer underkastes årlige uafhængige revisioner af deres økonomiske forvaltning, herunder deres evne til at dække de omkostninger, der er omhandlet i stk. 1, kvaliteten og tilstrækkeligheden af de oplysninger, der indsamles i medfør af litra a), og tilstrækkeligheden af de bidrag, der indsamles i medfør af litra b)
 - e) der træffes de nødvendige foranstaltninger til at oplyse forbrugerne om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer, og indvirkningen af u hensigtsmæssige metoder til bortskaffelse af de produkter, der er anført i bilag III, og misbrug eller overforbrug heraf, på indsamlingen, behandlingen og udledningen af byspildevand.
4. Medlemsstaterne sikrer, at:
- a) alle relevante involverede aktører, herunder producenter som omhandlet i stk. 1, producentansvarsorganisationer, private eller offentlige operatører af rensningsanlæg for byspildevand og lokale kompetente myndigheder, har klart definerede roller og ansvarsområder
 - b) der fastsættes mål for forvaltningen af byspildevand med henblik på at overholde de krav og frister, der er fastsat i medfør af artikel 8, stk. 1, 4 og 5, og alle andre kvantitative eller kvalitative mål, der anses for relevante for gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende det udvidede producentansvar
 - c) der indføres et rapporteringssystem til indsamling af data om de i stk. 1 omhandlede produkter, som er bragt i omsætning af producenterne, og data om klaternær rensning af byspildevand samt andre data, der er relevante med henblik på nærværende stykkes litra b)
 - d) de kompetente myndigheder regelmæssigt kommunikerer og udveksler de nødvendige data med andre relevante kompetente myndigheder for at opfylde kravene i denne artikel og i artikel 10.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede kriterier for den ensartede anvendelse af betingelsen i stk. 2, litra b), på specifikke produktkategorier og deres bionedbrydelighed eller farlighed. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2, senest den 31. december 2027.

Artikel 10

Mindstekrav til producentansvarsorganisationer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at producentansvarsorganisationer, der er oprettet i medfør af artikel 9, stk. 3:

- a) har en klart defineret geografisk dækning, der er i overensstemmelse med kravene i artikel 8
- b) råder over de nødvendige finansielle og organisatoriske midler til at opfylde producenternes forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder finansielle garantier for at sikre kontinuiteten i den kvaternære rensning af byspildevand i overensstemmelse med artikel 8 under alle omstændigheder
- c) offentliggør tilgængelige oplysninger om:
 - i) ejerskab og medlemskab
 - ii) de finansielle bidrag, der betales af producenterne i overensstemmelse med kravene i artikel 9, stk. 3, andet afsnit, litra c)
 - iii) de aktiviteter, som de udøver hvert år, herunder klare oplysninger om, hvordan deres finansielle midler anvendes.

Medlemsstaterne sikrer, at sådanne foranstaltninger omfatter en national anerkendelsesprocedure, der bekræfter, at producentansvarsorganisationerne opfylder kravene i dette stykke inden deres reelle oprettelse og drift.

Offentliggørelsen af oplysninger i medfør af denne artikel berører ikke sikring af fortroligheden af forretningsoplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

2. Medlemsstaterne etablerer en passende overvågnings- og håndhævelsesramme for at sikre, at producentansvarsorganisationerne opfylder deres forpligtelser på en gennemsigtig måde, at producentansvarsorganisationernes finansielle midler anvendes korrekt, og at alle aktører, der er omfattet af udvidet producentansvar, indberetter pålidelige data til de kompetente myndigheder og, når der anmodes herom, til producentansvarsorganisationerne.

3. Hvis der på en medlemsstats område er etableret flere producentansvarsorganisationer, udpeger den pågældende medlemsstat mindst ét organ, der er uafhængigt af private interesser, eller overlader det til en offentlig myndighed at føre tilsyn med gennemførelsen af artikel 9.

4. En medlemsstat sikrer, at producenter, der er etableret på en anden medlemsstats område eller i et tredjeland, og som bringer produkter i omsætning i denne medlemsstat:

- a) udpeger en juridisk eller fysisk person, der er etableret på medlemsstatens område, som bemyndiget repræsentant med henblik på at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på dens område, eller
- b) træffer andre foranstaltninger svarende til litra a).

5. For at sikre, at systemet med udvidet producentansvar gennemføres så optimalt som muligt, navnlig ud fra et cost-benefit-perspektiv, tilrettelægger medlemsstaterne regelmæssige dialoger om dets gennemførelse. Dette kan omfatte støtte til fastlæggelse af foranstaltninger, der skal træffes af de kompetente myndigheder for bl.a. at:

- a) reducere trykket fra mikroforurenende stoffer ved kilden, og
- b) fastlægge de mest hensigtsmæssige teknologier til kvaternær rensning.

Medlemsstaterne sikrer, at disse dialoger involverer de relevante interessenter og, hvor det er relevant, sammenslutninger af interessenter, der er involveret i gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder producenter og distributører, producentansvarsorganisationer, private eller offentlige operatører af rensningsanlæg for byspildevand, lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer.

6. Senest den 1. januar 2025 sørger Kommissionen for tilrettelæggelse af udveksling af oplysninger, erfaringer og god praksis mellem medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af artikel 9 og nærværende artikel og navnlig vedrørende:

- a) foranstaltninger til kontrol med oprettelse, anerkendelse og drift af producentansvarsorganisationer
- b) foranstaltninger til kontrol af, at producenterne opfylder deres forpligtelser som defineret i dette direktiv
- c) effektiv gennemførelse af:
 - i) dækning af omkostningerne, jf. artikel 9, stk. 1, og
 - ii) kontrollen med metoder til beregning af producenternes bidrag foretaget af producentansvarsorganisationer, jf. artikel 9, stk. 3, litra c)
- d) fritagelserne i henhold til artikel 9, stk. 2
- e) ethvert andet spørgsmål i forbindelse med effektiv gennemførelse af artikel 9 og nærværende artikel
- f) de mulige virkninger af anvendelsen af de krav, der er omhandlet i artikel 9, på adgangen til og tilgængeligheden og prisoverkommeligheden af lægemidler, der er bragt i omsætning i Unionen.

Kommissionen offentliggør resultaterne af udvekslingen af oplysninger, erfaringer og bedste praksis vedrørende disse og andre relevante aspekter og fremsætter, hvor det er relevant, henstillinger eller retningslinjer, eller begge dele, til medlemsstaterne.

7. På grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne udarbejder Kommissionen en liste over de anmodninger om fritagelser, som medlemsstaterne har modtaget fra producenter i medfør af artikel 9, stk. 2, og ajourfører den regelmæssigt. Denne liste stilles efter anmodning til rådighed for medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Artikel 11

Energineutralitet

1. Medlemsstaterne sikrer, at der hvert fjerde år foretages energisyn som defineret i artikel 2, nr. 32), i direktiv (EU) 2023/1791 af de rensningsanlæg for byspildevand og kloaknet, der er i drift. Disse syn omfatter en identifikation af potentialet for omkostningseffektive foranstaltninger til at reducere anvendelsen af energi og øge anvendelsen og produktionen af vedvarende energi med særligt fokus på at identificere og udnytte potentialet for produktion af biogas eller genvinding og anvendelse af spildvarme enten på stedet eller via et fjernvarmesystem og samtidig reducere drivhusgasemissionerne. De første energisyn foretages senest:

- a) den 31. december 2028 for rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 100 000 PE og derover, og de tilhørende kloaknet
- b) den 31. december 2032 for rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 10 000 PE og derover, men under 100 000 PE, og de tilhørende kloaknet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den samlede årlige energi fra vedvarende energikilder som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/2001, der produceres på eller uden for anlægget af eller på vegne af ejerne eller operatørerne af rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 10 000 PE og derover, og uanset om denne energi anvendes på eller uden for anlægget af dets ejere eller operatører, på nationalt plan mindst svarer til:

- a) 20 % af sådanne anlægs samlede årlige energiforbrug senest den 31. december 2030
- b) 40 % af sådanne anlægs samlede årlige energiforbrug senest den 31. december 2035

c) 70 % af sådanne anlægs samlede årlige energiforbrug senest den 31. december 2040

d) 100 % af sådanne anlægs samlede årlige energiforbrug senest den 31. december 2045.

Vedvarende energi produceret af eller på vegne af ejerne eller operatørerne af rensningsanlægget for byspildevand må ikke omfatte køb af vedvarende energi.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne, hvis en medlemsstat ikke når det mål, der er omhandlet i stk. 2, litra d), selv om den har gennemført alle energieffektivitetsforanstaltninger og alle nødvendige foranstaltninger til at øge produktionen af vedvarende energi, som navnlig er identificeret under de energisyn, der er omhandlet i stk. 1, undtagelsesvis tillade køb af energi fra ikkefossile brændstofdild. Disse indkøb må højst udgøre 35 % energi fra ikkefossile brændstoffer i forhold til det mål, der er omhandlet i stk. 2, litra d).

4. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne, hvis en medlemsstat ikke når det mål, der er omhandlet i stk. 2, litra c), selv om den har gennemført alle energieffektivitetsforanstaltninger og alle foranstaltninger til at øge produktionen af vedvarende energi, som navnlig er identificeret under de energisyn, der er omhandlet i stk. 1, undtagelsesvis tillade køb af energi fra ikkefossile brændstofdild. Disse indkøb må højst udgøre 5 procentpoint af det i stk. 2, litra c), omhandlede mål. Denne undtagelse indrømmes kun til medlemsstater, der senest den 31. december 2040 kan påvise, at der vil skulle købes 35 % ekstern energi fra ikkefossile brændstoffer som omhandlet i stk. 3 for at nå det mål, der er omhandlet i stk. 2, litra d), under hensyntagen til alle energieffektivitetsforanstaltninger og alle nødvendige foranstaltninger til at øge produktionen af vedvarende energi, som navnlig er identificeret under de energisyn, der er omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge metoderne til at vurdere, om målene i stk. 2 er opfyldt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Artikel 12

Grænseoverskridende samarbejde

1. Hvis et vandområde, der hører ind under en medlemsstats jurisdiktion, påvirkes negativt af udledninger af byspildevand fra en anden medlemsstat eller et tredjeland, skal den medlemsstat, hvis vandområde påvirkes negativt, meddele dette til den anden medlemsstat eller det andet tredjeland og til Kommissionen, jf. dog relevante eksisterende internationale aftaler eller ordninger om miljøspørgsmål vedrørende vand.

Dette skal meddeles straks i tilfælde af forurening, der i væsentlig grad kan påvirke vandområder nedstrøms. I tilfælde af udledninger, der påvirker sundheden eller miljøet i en anden medlemsstat, sikrer den medlemsstat, på hvis område udledningen er sket, at den kompetente myndighed i den anden medlemsstat og Kommissionen underrettes straks.

2. Medlemsstaterne reagerer rettidigt, alt efter hændelsens type, alvor og mulige konsekvenser, efter en anden medlemsstats meddelelse i overensstemmelse med stk. 1.

De berørte medlemsstater skal samarbejde om at identificere de pågældende udledninger og iværksætte de foranstaltninger, der skal træffes ved kilden for at beskytte de påvirkede vandområder, med henblik på at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes.

3. De berørte medlemsstater underretter Kommissionen om ethvert samarbejde i henhold til stk. 1. Kommissionen deltager i et sådant samarbejde efter anmodning fra de berørte medlemsstater.

Artikel 13

Lokale vejrforhold

Medlemsstaterne sikrer, at de rensningsanlæg for byspildevand, der bygges for at efterkomme kravene i artikel 6, 7 og 8, udformes, opføres, drives og vedligeholdes således, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold. Uden at det berører de foranstaltninger, der træffes i medfør af artikel 13, stk. 1, i direktiv (EU) 2022/2557, skal sæsonbestemte svingninger i belastningen og sårbarheden over for klimaændringer vurderes og tages i betragtning ved udformning, opførelse og drift af rensningsanlæg for byspildevand og kloaknet.

Artikel 14

Tilslutning af ikkehusspildevand

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilslutning af ikkehusspildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand er underlagt forudgående bestemmelser eller er betinget af den kompetente myndigheds eller det hensigtsmæssige organs særlige godkendelser, eller begge dele.

I tilfælde af særlige godkendelser til tilslutninger til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed:

- a) hører og underretter operatørerne af kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, hvortil der ledes ikkehusspildevand, inden der gives disse særlige godkendelser
- b) efter anmodning giver operatørerne af kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, hvortil der ledes ikkehusspildevand, mulighed for at få indsigt i de særlige godkendelser, der er givet i deres indvindingsoplande, helst inden de gives.

I tilfælde af forudgående bestemmelser om tilslutninger til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, sikrer medlemsstaterne, at operatørerne af kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, hvortil der ledes ikkehusspildevand, høres, inden disse forudgående bestemmelser vedtages.

2. De forudgående bestemmelser og de særlige godkendelser, der er omhandlet i stk. 1, skal sikre:

- a) at de vandkvalitetskrav, der er fastsat i anden EU-ret, herunder direktiv 2000/60/EF og 2008/105/EF, opfyldes, og, hvor det er relevant, at kvaliteten og mængden af relevante tilslutninger af ikkehusspildevand overvåges; navnlig at forureningsbelastningen af udledningerne fra et rensningsanlæg for byspildevand ikke fører til en forringelse af vandrecipientens tilstand og ikke forhindrer, at det pågældende vandområde opnår en sådan tilstand, i overensstemmelse med målene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF
- b) at de tilladte forurenende stoffer ikke hindrer driften af rensningsanlægget for byspildevand og ikke skader kloaknet, rensningsanlæg for byspildevand eller tilhørende udstyr og ikke begrænser nogen kapacitet til at nyttiggøre ressourcer, herunder genbrug af rensset vand og nyttiggørelse af næringsstoffer eller andet materiale fra byspildevand eller slam
- c) at de tilladte forurenende stoffer ikke er sundhedsskadelige for det personale, der arbejder i kloaknet og på rensningsanlæg for byspildevand
- d) at rensningsanlægget for byspildevand er udformet og udstyret til at reducere de tilladte forurenende stoffer
- e) hvis et rensningsanlæg for byspildevand renser tilslutninger fra et anlæg, der er i besiddelse af en godkendelse som omhandlet i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽⁴⁰⁾, at forureningsbelastningen fra dette anlægs udledninger ikke overstiger den forureningsbelastning, der ville resultere af en direkte tilslutning fra anlægget, under overholdelse af de emissionsgrænseværdier, der finder anvendelse i overensstemmelse med nærværende direktiv.

Medlemsstaterne sikrer, at der for så vidt angår udledning af ikkehusspildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, der udleder til indvindingsoplande for indvindingssteder af drikkevand, ikke er givet nogen særlig godkendelse, eller at der ikke findes nogen forudgående bestemmelse, der tillader en sådan udledning af ikkehusspildevand, uden at der er taget hensyn til risikovurderingen og risikostyringen af indvindingsoplandene for indvindingssteder af drikkevand som omhandlet i artikel 8 i direktiv (EU) 2020/2184 og risikostyringsforanstaltningerne, der er truffet i henhold til nævnte artikel.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder eller de hensigtsmæssige organer træffer hensigtsmæssige foranstaltninger, herunder revurdering og om nødvendigt ophævelse af de forudgående bestemmelser og særlige godkendelser, der er omhandlet i stk. 1, til at identificere, forebygge og i videst muligt omfang begrænse forureningskilderne i ikkehusspildevand som omhandlet i denne artikels stk. 1, hvis en af følgende situationer gør sig gældende:

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

- a) der er identificeret forurenende stoffer i indløb til og udløb fra rensningsanlægget for byspildevand i forbindelse med overvågningen i medfør af artikel 21, stk. 3
- b) slam fra rensning af byspildevand er tiltænkt anvendelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 86/278/EØF⁽⁴¹⁾
- c) rensset byspildevand er tiltænkt genbrug i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/741 eller genbrug til andre formål end landbrugsformål
- d) vandrecipienten anvendes til indvinding af drikkevand som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2020/2184
- e) forureningen af det ikkehusspildevand, der tilledes kloaknettet eller rensningsanlægget for byspildevand udgør en risiko for driften af dette net eller anlæg.

4. De forudgående bestemmelser og særlige godkendelser, der er omhandlet i stk. 1, skal opfylde kravene i stk. 2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 27 med henblik på at ændre kravene i stk. 2 for at tilpasse dem til den tekniske og videnskabelige udvikling inden for miljøbeskyttelse.

5. De særlige godkendelser, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst hvert tiende år tages op til fornyet overvejelse og om nødvendigt tilpasses.

De forudgående bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, skal med jævne mellemrum tages op til fornyet overvejelse og om nødvendigt tilpasses.

Hvis karakteristika for ikkehusspildevandet, rensningsanlægget for byspildevand eller vandrecipienten ændres betydeligt, skal de særlige godkendelser revideres og tilpasses disse ændringer.

Artikel 15

Genbrug af vand og udledning af byspildevand

1. Medlemsstaterne fremmer systematisk genbrug af rensset spildevand fra alle rensningsanlæg for byspildevand, hvor det er hensigtsmæssigt, navnlig i områder med vandstress, og til alle hensigtsmæssige formål. Potentialet for genbrug af rensset spildevand vurderes på en måde, der tager hensyn til de vandområdeplaner, der er udarbejdet i medfør af direktiv 2000/60/EF (»vandområdeplaner«), og medlemsstaternes afgørelser i medfør af artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) 2020/741. Medlemsstaterne sikrer, at rensset byspildevand, når det genbruges, eller hvis det påtænkes genbrugt, ikke bringer den økologiske vandføring i vandrecipienterne i fare, og at der ikke er nogen negativ påvirkning af miljøet eller menneskers sundhed. Hvis rensset spildevand genbruges til vanding i landbruget, skal det opfylde kravene i forordning (EU) 2020/741. Hvis der foreligger vandresiliensstrategier på medlemsstatsplan, skal disse strategier behandle foranstaltninger til fremme af genbrug af rensset spildevand og til den faktiske genbrug.

Hvis rensset byspildevand genbruges til vanding i landbruget, kan medlemsstaterne fravige kravene om tertiær rensning, jf. bilag I, del B og tabel 2, for den del af rensset byspildevand, der udelukkende er bestemt til genbrug til vanding i landbruget, hvis følgende kan påvises:

- a) næringsstofindholdet i den del, der genbruges, overstiger ikke behovet for næringsstoffer hos de afgrøder, den er rettet mod
- b) der er ikke nogen risiko for miljøet, navnlig med hensyn til eutrofiering af vandområder i det samme indvindingsopland
- c) der er ikke nogen risiko for menneskers sundhed, navnlig med hensyn til patogene organismer
- d) rensningsanlægget for byspildevand har tilstrækkelig kapacitet til at rense eller oplagre byspildevand med henblik på at undgå udledning til vandrecipienter af byspildevand, der ikke opfylder kravene i bilag I, del B og tabel 2, i overensstemmelse med metoderne til brug ved overvågning og evaluering af resultater i bilag I, del C.

⁽⁴¹⁾ Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6).

2. Medlemsstaterne sikrer, at mindst alle udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand med 1 000 PE og derover foregår i henhold til forudgående bestemmelser eller særlige godkendelser, eller begge dele. Sådanne bestemmelser og særlige godkendelser skal sikre, at kravene i bilag I, del B, er opfyldt.

3. De forudgående bestemmelser og særlige godkendelser, der er omhandlet i stk. 2, skal mindst hvert tiende år tages op til fornyet overvejelse og om nødvendigt tilpasses. Bestemmelserne i de særlige godkendelser ajourføres, hvis karakteristika for det tilførte byspildevand eller udledningen fra rensningsanlæg for byspildevand eller fra vandrecipienten ændres betydeligt, for at sikre, at de krav, der er fastsat i bilag I, del B, fortsat er opfyldt.

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilpasse deres infrastrukturer til opsamling og rensning af byspildevand med henblik på at tage højde for øgede husspildevandsbelastninger, herunder anlæggelse af ny infrastruktur i nødvendigt omfang.

Når medlemsstaterne træffer foranstaltninger, jf. første afsnit, anses de for at have opfyldt miljømålene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) anlæggelse eller udvidelse af et rensningsanlæg for byspildevand for at rense øgede belastninger eller på anden måde urensset husspildevand er betinget af forudgående godkendelse i overensstemmelse med nærværende direktiv
- b) fordelene ved rensningsanlægget for byspildevand i litra a) kan på grund af den tekniske gennemførlighed eller uforholdsmæssigt store omkostninger ikke opnås ved hjælp af andre midler, herunder ved at overveje alternative udledningssteder for byspildevand, som ville bidrage til at nå miljømålene fastsat i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF
- c) alle teknisk mulige afbødende foranstaltninger er truffet for at minimere de negative påvirkninger fra rensningsanlægget for byspildevand i de berørte vandområder og er fastsat i de særlige godkendelser, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 14 og nærværende artikel; disse foranstaltninger omfatter, hvor det er påkrævet, strengere krav til rensning end dem, der fandt anvendelse forud for stigningen i husspildevandsbelastningen, for at opfylde kravene i de direktiver, der er omhandlet i nærværende direktivs bilag I, del B, punkt 6
- d) alle teknisk mulige afbødende foranstaltninger er gennemført for at minimere de negative påvirkninger fra andre aktiviteter, som forårsager et lignende pres på de samme vandområder.

Hvis manglende forebyggelse af forringelse eller manglende opfyldelse af miljømålene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF i et overfladevandområde skyldes en forudgående godkendelse i litra a), skal denne godkendelse angives specifikt, og de i andet afsnit omhandlede betingelser skal forklares i vandområdeplanerne.

Artikel 16

Bionedbrydeligt ikkehusspildevand

1. Medlemsstaterne fastsætter krav til udledning af bionedbrydeligt ikkehusspildevand, som er hensigtsmæssige i forhold til den pågældende industris art, og som sikrer mindst samme miljøbeskyttelsesniveau som kravene i bilag I, del B.

2. Kravene i stk. 1 finder anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) spildevandet stammer fra anlæg, der modtager en belastning på 4 000 PE og derover, og som hører til de industrisektorer, der er anført i bilag IV, og som ikke udfører nogen af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2010/75/EU, og
- b) spildevandet ledes ikke til et rensningsanlæg for byspildevand, før det udledes til vandrecipienter (»direkte udledning«).

Artikel 17

Overvågning af byspildevand

1. Medlemsstaterne opretter et nationalt system for samarbejde og koordinering mellem myndighederne med ansvar for folkesundhed og myndighederne med ansvar for rensning af byspildevand med henblik på at:

a) identificere relevante folkesundhedsparametre, der som minimum skal overvåges i indløb til rensningsanlæg for byspildevand, under hensyntagen til de foreliggende anbefalinger fra bl.a. Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), Myndigheden for Kriseredskab og -indsats på Sundhedsområdet (HERA) og Verdenssundhedsorganisationen (WHO), såsom:

i) sars-CoV-2-virus og varianter heraf

ii) poliovirus

iii) influenzavirus

iv) nye patogener

v) enhver anden folkesundhedsparameter, som de kompetente myndigheder anser det for relevant at overvåge

b) foretage en klar fordeling af roller, ansvarsområder og omkostninger mellem operatører og relevante kompetente myndigheder, herunder i forbindelse med prøveudtagning og analyse

c) bestemme, hvor og hvor ofte prøveudtagning og analyse af byspildevand skal foretages for hver folkesundhedsparameter, der er identificeret i overensstemmelse med litra a), og under hensyntagen til de tilgængelige sundhedsdata, behovene med hensyn til folkesundhedsdata og, hvor det er relevant, de lokale epidemiologiske situationer

d) tilrettelægge hensigtsmæssig og rettidig meddelelse af overvågningsresultaterne til de myndigheder, der har ansvar for folkesundheden, og, hvor det er relevant, de kompetente myndigheder for drikkevand med henblik på at lette gennemførelsen af artikel 8 i direktiv (EU) 2020/2184 og til EU-platformer, hvor sådanne platforme er tilgængelige, i overensstemmelse med gældende ret om beskyttelse af personoplysninger.

2. Hvis den kompetente myndighed med ansvar for folkesundheden i en medlemsstat har erklæret, at der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation, skal der ske en overvågning af forekomsten af relevante folkesundhedsparametre i byspildevand fra et repræsentativt udsnit af medlemsstatens befolkning, i det omfang de relevante sundhedsparametre findes i byspildevand. Denne overvågning skal fortsætte, indtil den kompetente myndighed erklærer, at den folkesundhedsmæssige krisesituation er ophørt, eller i en længere periode, hvis denne kompetente myndighed anser det for hensigtsmæssigt af andre årsager.

For at afgøre, om der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation, tager den kompetente myndighed hensyn til Kommissionens afgørelser vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2371, vurderinger fra ECDC og beslutninger truffet af WHO i overensstemmelse med det internationale sundhedsregulativ.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der for byområder med 100 000 PE og derover senest den sidste dag i det andet år fra datoen for vedtagelsen af gennemførelsesretsakten i andet afsnit overvåges for antimikrobiel resistens i byspildevand.

Senest den 2. juli 2026 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter for at fastlægge et minimum for prøveudtagningshyppigheden og en harmoniseret metode til måling af antimikrobiel resistens i byspildevand, idet der som minimum tages hensyn til alle tilgængelige data fra nationale sundhedsmyndigheder og nationale myndigheder med ansvar for overvågning af antimikrobiel resistens. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

4. Resultaterne af den overvågning, der er omhandlet i denne artikel, rapporteres i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra h).

Artikel 18

Risikovurdering og -styring

1. Senest den 31. december 2027 identificerer og vurderer medlemsstaterne de risici for miljøet og menneskers sundhed, der er forbundet med udledning af byspildevand, under hensyntagen til sæsonbetingede svingninger og ekstreme begivenheder og som minimum de risici, der er forbundet med følgende:

- a) kvaliteten af vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2020/2184
- b) kvaliteten af badevand, der falder ind under direktiv 2006/7/EF
- c) kvaliteten af vandområder, hvor akvakultur som defineret i artikel 4, nr. 25), i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder sted
- d) tilstanden af den modtagende grundvandsforekomst som defineret i artikel 2, nr. 19), i direktiv 2000/60/EF samt alle andre miljømål, jf. nævnte direktivs artikel 4, for den modtagende grundvandsforekomst
- e) havmiljøets tilstand som defineret i artikel 3, nr. 5), i direktiv 2008/56/EF
- f) tilstanden af det modtagende overfladevandområde som defineret i artikel 2, nr. 17), i direktiv 2000/60/EF samt alle andre miljømål, jf. nævnte direktivs artikel 4, for det modtagende overfladevandområde.

2. Hvis der i overensstemmelse med stk. 1 konstateres risici, træffer medlemsstaterne hensigtsmæssige foranstaltninger til at imødegå dem, herunder, hvis det er hensigtsmæssigt, følgende foranstaltninger:

- a) yderligere foranstaltninger med henblik på at forebygge og reducere forurening fra byspildevand ved kilden, hvor det er påkrævet for at beskytte kvaliteten af vandrecipienten, som supplement til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3
- b) etablering af kloaknet i overensstemmelse med artikel 3 for byområder med under 1 000 PE
- c) foretagelse af sekundær rensning i overensstemmelse med artikel 6 på byspildevand fra byområder med under 1 000 PE
- d) foretagelse af tertiær rensning i overensstemmelse med artikel 7 på byspildevand fra byområder med under 10 000 PE
- e) foretagelse af kvaternær rensning i overensstemmelse med artikel 8 på byspildevand fra byområder med under 10 000 PE, navnlig hvor byspildevand udledes til vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, badevand, vandområder, hvor akvakultur finder sted, og når rensset byspildevand genbruges til landbrugsformål
- f) udarbejdelse af integrerede planer for forvaltning af byspildevand i overensstemmelse med artikel 5 for byområder med under 10 000 PE og vedtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i bilag V
- g) anvendelse af strengere krav til rensning af opsamlet byspildevand end de krav, der er fastsat i bilag I, del B.

3. Den identifikation af risici, der foretages i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, revideres hvert sjette år i overensstemmelse med tidspunktet for revisionen af vandområdeplanerne og påbegyndes den 31. december 2033. En sammenfatning af de identificerede risici ledsaget af en beskrivelse af de foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, inkluderes i de respektive vandområdeplaner og i de nationale gennemførelsesprogrammer, der er omhandlet i artikel 23, og meddeles Kommissionen efter anmodning. Denne sammenfatning skal stilles til rådighed for offentligheden.

*Artikel 19***Adgang til sanitet**

Uden at det berører principperne om nærhed og proportionalitet og under hensyntagen til lokale og regionale perspektiver og sanitetsforhold, træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre adgangen til sanitet for alle, navnlig for sårbare og marginaliserede grupper.

Med henblik herpå skal medlemsstaterne senest den 12. januar 2029:

- a) identificere personer uden adgang eller med begrænset adgang til sanitetsfaciliteter, med særlig vægt på sårbare og marginaliserede grupper, og angive årsagerne til sådan manglende adgang
- b) vurdere mulighederne for at forbedre adgangen til sanitetsfaciliteter for sådanne personer
- c) for alle byområder med 10 000 PE og derover tilskynde til etablering af et tilstrækkeligt antal sanitetsfaciliteter i det offentlige rum, som er frit tilgængelige, og som, navnlig for kvinder, kan tilgås på sikker vis, og sikre hensigtsmæssig oplysning om disse faciliteter til offentligheden
- d) for alle byområder med 5 000 PE og derover tilskynde de kompetente myndigheder til at stille et tilstrækkeligt antal gratis sanitetsfaciliteter til rådighed i offentlige bygninger, navnlig i administrative bygninger
- e) tilskynde til, at der stilles sanitetsfaciliteter til rådighed for alle, gratis eller mod opkrævning af et lavt servicegebyr, i restauranter, butikker og lignende private rum, der er tilgængelige for offentligheden.

*Artikel 20***Slam- og ressourcenyttiggørelse**

1. Medlemsstaterne tilskynder til nyttiggørelse af værdifulde ressourcer og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at slamhåndtering er i overensstemmelse med affaldshierarkiet, jf. artikel 4 i direktiv 2008/98/EF. Sådant slamhåndtering skal:

- a) maksimere forebyggelse
- b) sikre forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og anden nyttiggørelse af ressourcer, navnlig fosfor og kvælstof, under hensyntagen til nationale eller lokale udnyttelsesmuligheder, og
- c) minimere den negative påvirkning af miljøet og menneskers sundhed.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 27 med henblik på at supplere dette direktiv ved at præcisere en kombineret minimumsrate for genbrug og genanvendelse af fosfor fra slam og fra byspildevand, der ikke er genbrugt i medfør af undtagelsen i artikel 15, stk. 1, under hensyntagen til tilgængelige teknologier og ressourcer og den økonomiske bæredygtighed af nyttiggørelse af fosfor samt slammets fosforindhold, og hvor mættet det nationale marked er med organisk fosfor fra andre kilder, idet det sikres, at slam håndteres forsvarligt, og der ikke er en negativ påvirkning af miljøet eller menneskers sundhed. Kommissionen vedtager de pågældende delegerede retsakter senest den 2. januar 2028.

*Artikel 21***Overvågning**

1. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndighed eller hensigtsmæssige organer overvåger:

- a) udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand for i overensstemmelse med de metoder til brug ved overvågning og evaluering af resultater, som er anført i bilag I, del C, at sikre, at kravene i bilag I, del B, overholdes; denne overvågning skal omfatte belastninger og koncentrationer for de parametre, der er anført i bilag I, del B
- b) mængden, sammensætningen og bestemmelsesstedet for slam under hensyntagen til kravene i direktiv 86/278/EØF for slam bestemt til anvendelse i landbruget

- c) den årlige og månedlige mængde af byspildevand, der genbruges til vanding i landbruget, og som er omfattet af undtagelsen i artikel 15, stk. 1, samt næringsstofindholdet i den del af byspildevand, der genbruges til vanding i landbruget, og den periode, hvor denne del genbruges, sammenlignet med det månedlige behov for vand og næringsstoffer hos de afgrøder, som dette genbrugte byspildevand er rettet mod
- d) de drivhusgasser, herunder som minimum CO₂, N₂O, CH₄, der udledes fra rensningsanlæg for byspildevand med 10 000 PE og derofter, ved hjælp af analyse, beregning eller modellering, hvor det er hensigtsmæssigt
- e) den energi, der anvendes og produceres af ejerne af rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 10 000 PE og derofter, eller af operatører af sådanne anlæg, uanset om den anvendes eller produceres på eller uden for anlægget, i overensstemmelse med kravene i artikel 11, stk. 2, samt den energi, der indkøbes i medfør af de undtagelser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3 og 4.

2. I alle byområder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1 og 3, sikrer medlemsstaterne, at kompetente myndigheder, hensigtsmæssige organer eller operatørerne af kloaknettet på relevante steder udfører en repræsentativ overvågning af overløb efter voldsomt uvejr til vandområder og af udledning fra byoverfladevand fra separate systemer med henblik på at vurdere koncentrationer og belastninger af de parametre, der er anført i bilag I, tabel 1, og, hvor det er hensigtsmæssigt, tabel 2, samt indholdet af mikroplast og relevante forurenende stoffer. Medlemsstaterne kan anvende resultaterne af denne overvågning med henblik på modellering, hvor det er hensigtsmæssigt.

3. I alle byområder med 10 000 PE og derofter sikrer medlemsstaterne, at kompetente myndigheder eller hensigtsmæssige organer overvåger, at der for alle rensningsanlæg for byspildevand ved deres indløb og udløb måles koncentrationer og belastninger i byspildevandet af følgende:

- a) forurenende stoffer, der sandsynligvis forekommer i byspildevand, og som er anført i:
 - i) bilag VIII og X til direktiv 2000/60/EF, bilag I til direktiv 2008/105/EF, bilag I til direktiv 2006/118/EF og bilag II, del B, til direktiv 2006/118/EF
 - ii) bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF ⁽⁴²⁾
 - iii) bilag II til forordning (EF) nr. 166/2006
 - iv) bilag I og II til direktiv 86/278/EØF
- b) parametrene, der er anført i bilag III, del B, til direktiv (EU) 2020/2184, hvor byspildevand udledes i et indvindingsoplande som omhandlet i nævnte direktivs artikel 8, i medfør af hvilke medlemsstaterne for per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS) kan vælge at anvende et eller begge af parametrene »PFAS total« og »Sum af PFAS«, når der foreligger en metode i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 5
- c) parametrene, der er anført i bilag I til direktiv 2006/7/EF, hvor der i badesæsonen sker direkte udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand til badevand, hvilket kan forhindre overholdelse af direktiv 2006/7/EF
- d) forekomsten af mikroplast.

Forurenende stoffer og parametre, jf. litra a) og b), kan udelukkes fra den i dette stykke omhandlede overvågning, hvis det, f. eks. på grundlag af overvågningsresultaterne kan påvises, at de ikke forekommer i byspildevand.

I alle byområder med over 10 000 PE sikrer medlemsstaterne, at kompetente myndigheder eller hensigtsmæssige organer overvåger forekomsten af mikroplast i slammet, når det er relevant, og navnlig når det genbruges i landbruget.

Den overvågning, der er omhandlet i dette stykke, skal gennemføres med følgende hyppighed:

- a) mindst to prøver om året, med højst seks måneder mellem prøverne, for byområder med 150 000 PE og derofter
- b) mindst én prøve hvert andet år for byområder med mellem 10 000 PE og 150 000 PE.

⁽⁴²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

Disse overvågningshyppigheder kan halveres i de efterfølgende år, hvis overvågningsresultaterne for de forurenende stoffer, der er omhandlet i dette stykke, er under de gældende miljøkvalitetskrav i medfør af direktiv 2008/105/EF i tre på hinanden følgende prøver. Overvågningshyppigheden bør tages op til revision mindst hvert år.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge metoder til måling, skøn og modellering af direkte og indirekte drivhusgasudledninger fra rensningsanlæg for byspildevand og mikropplast i byspildevand og slam. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 2. juli 2027 efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastlægge en metode til måling af »PFAS total« og »Sum af PFAS« i byspildevand. Disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 2. januar 2027 efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

6. På grundlag af medlemsstaternes rapport kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte en minimumsliste over relevante forurenende stoffer, der sandsynligvis forekommer i byspildevand, og for at udvikle en metode til at identificere relevante forurenende stoffer, der sandsynligvis forekommer i byspildevand, under hensyntagen til de lokale forhold og den risikovurdering, der foretages i henhold til relevant EU-ret, samt kriterier og hyppighed for revision af udelukkelsen af visse forurenende stoffer, jf. denne artikels stk. 3, andet afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Artikel 22

Oplysninger om overvågning af gennemførelsen

1. Medlemsstaterne skal med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA) senest:
 - a) den 31. december 2028 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med indsamlede oplysninger, jf. artikel 21, herunder oplysninger om de parametre, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra a), og resultaterne af prøverne med hensyn til beståelses-/dumpekriterierne i bilag I, del C
 - b) den 31. december 2028 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt, der angiver procentdelen af byspildevand, der opsamles og renses i overensstemmelse med artikel 3
 - c) den 31. december 2028 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med oplysninger om gennemførelsen af artikel 4, stk. 5, og om belastningen af byspildevand fra byområder med over 2 000 PE, som renses i individuelle systemer
 - d) den 31. december 2028 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med oplysninger om antallet af indsamlede prøver og antallet af prøver, jf. bilag I, del C, som ikke opfylder kravene
 - e) den 12. januar 2029 etablere og efterfølgende hvert sjette år ajourføre et datasæt med oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forbedre adgangen til sanitet, jf. artikel 19, litra a), b) og c), herunder oplysninger om andelen af deres befolkning, der har adgang til sanitet, i byområder med 10 000 PE og derover
 - f) den 31. december 2030 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med oplysninger om drivhusgasemissioner opdelt efter forskellige gasser og om det samlede energiforbrug og produktionen af vedvarende energi for hvert rensningsanlæg for byspildevand med 10 000 PE og derover samt en beregning af den procentdel af målene i artikel 11, stk. 2, der er opfyldt, og procentdelen af indkøbt energi fra ikkefossile brændstofdilder, ledsaget, når en sådan foreligger, af en opdeling efter de forskellige typer anvendt energi fra ikkefossile brændstofdilder, hvis undtagelsen i artikel 11, stk. 3, anvendes
 - g) den 31. december 2030 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med bilag V, punkt 3
 - h) den 31. december 2030 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med resultaterne af den overvågning, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 3
 - i) den 31. december 2030 etablere et datasæt med listen over områder, der er identificeret som følsomme over for eutrofiering, og ajourføre dette datasæt, jf. artikel 7, stk. 2

- j) den 31. december 2030 etablere et datasæt med listen over de områder, hvor koncentrationen eller akkumuleringen af mikroforurenende stoffer udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed og ajourføre dette datasæt, jf. artikel 8, stk. 2
 - k) hvor de anvender bæremidler, den 31. december 2030 etablere et datasæt med den type bæremidler, der anvendes, og en kort beskrivelse af de foranstaltninger, som de rensningsanlæg for byspildevand, der anvender bæremidler, har truffet for at undgå udslip til miljøet, og efterfølgende ajourføre dette datasæt hvert femte år
 - l) den 31. december 2030 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med overvågningsresultaterne som omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra c), med en sammenligning af det månedlige behov for vand og næringsstoffer hos de afgrøder, som den del af genbrugt byspildevand som omhandlet i artikel 15, stk. 1, er rettet mod.
2. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen og EEA har adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 1.
3. De oplysninger, som medlemsstaterne indberetter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 166/2006, tages i betragtning ved den rapportering, der kræves i medfør af nærværende artikel om de forurenende stoffer, der er knyttet til byspildevand.

Med hensyn til de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, giver EEA offentligheden adgang til relevante data gennem det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer, som er oprettet i medfør af forordning (EF) nr. 166/2006.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet for de oplysninger, der skal indgives, jf. stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2, senest den 31. december 2028 for så vidt angår de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra e), f), g), h), j), k) og l).

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere formatet for de oplysninger, der skal fremlægges i overensstemmelse med stk. 1, litra a), b), c), d) og i). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Artikel 23

Nationale gennemførelsesprogrammer

1. Medlemsstaterne udarbejder senest den 1. januar 2028 et nationalt gennemførelsesprogram for dette direktiv.

Disse programmer skal omfatte:

- a) en vurdering af gennemførelsesgraden af artikel 3-8
- b) identifikation og planlægning af de investeringer, der er nødvendige for hvert byområde for at gennemføre dette direktiv, herunder et vejledende finansielt skøn, og hvis et sådant foreligger, et skøn over det finansielle bidrag fra de producentansvarsorganisationer, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 10, og en prioritering af investeringerne under hensyntagen til byområdets størrelse og omfanget af miljøpåvirkning som følge af udledninger af urensset byspildevand og dermed forbundne risici for miljøet eller menneskers sundhed
- c) et skøn over de investeringer, der er nødvendige for at renovere, opgradere eller udskifte eksisterende infrastrukturer til byspildevand, herunder kloaknet, baseret på afskrivningssatser og den tekniske og driftsmæssige tilstand, med det formål at forhindre eventuel lækage, infiltration og fejl i tilslutningen for tilstrømning til kloaknettet og, hvor det er hensigtsmæssigt, ved hjælp af digitale instrumenter
- d) identifikation af, eller et skøn over, potentielle kilder til offentlig finansiering, når det er nødvendigt for at supplere brugerafgifterne
- e) alle oplysninger, der kræves i medfør af artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 4, hvor det er relevant.

Medlemsstaterne kan fortsat anvende den EU-finansiering, der er til rådighed, til gennemførelsen af dette direktiv for at sikre, at alle borgere nyder lige stor gavn af effektiv opsamling og rensning af byspildevand. Medlemsstaterne kan ligeledes udveksle bedste praksis om, hvordan EU-midler kan udnyttes bedre.

Hvis medlemsstaterne under gennemførelsen af det nationale gennemførelsesprogram fastslår, at det på grund af behovet for at bevare kulturarv ikke er muligt at overholde den frist, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, eller den frist, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, eller begge dele, i specifikke områder, ajourfører medlemsstaterne deres nationale gennemførelsesprogram. Denne ajourføring skal indeholde en liste over byområder med berørte områder, en detaljeret begrundelse, der viser, at det er særlig vanskeligt at anlægge den nødvendige infrastruktur på grund af behovet for at bevare kulturarv, og en justeret tidsplan for færdiggørelsen af de nødvendige infrastrukturer i disse områder. Forlængelser af de frister, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 6, stk. 3, skal være områdespecifikke og holdes så korte som muligt og må ikke overstige otte år. Det ajourførte nationale gennemførelsesprogram forelægges Kommissionen senest den 31. december i året for denne ajourføring.

2. Senest den 1. januar 2028 forelægger medlemsstaterne Kommissionen deres nationale gennemførelsesprogrammer, medmindre de på grundlag af resultaterne af overvågningen, jf. artikel 21, påviser, at de overholder artikel 3-8.

3. Medlemsstaterne ajourfører deres nationale gennemførelsesprogrammer mindst hvert sjette år. De forelægger Kommissionen disse programmer senest den 31. december i året for denne ajourføring, medmindre de kan påvise, at de overholder artikel 3-8.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge metoderne og formaterne for forelæggelse af de nationale gennemførelsesprogrammer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Artikel 24

Oplysninger til offentligheden

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilstrækkelige, lettilgængelige og ajourførte oplysninger om opsamling og rensning af byspildevand offentliggøres online på en brugervenlig og tilpasset måde for hvert byområde med mere end 1 000 PE eller hvert relevant administrativt område. Oplysningerne skal som minimum omfatte de data, der er anført i bilag VI.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal efter velbegrundet anmodning også stilles til rådighed på anden måde.

2. Hvis omkostningerne dækkes helt eller delvis gennem et vandtakstsystem, skal medlemsstaterne desuden sikre, at alle husstande i byområder med over 10 000 PE og helst over 1 000 PE, der er tilsluttet kloaknettet, regelmæssigt og mindst én gang om året modtager følgende oplysninger i den mest hensigtsmæssige og lettilgængelige form, f.eks. på deres regninger, hvor det er til rådighed, eller via digitale midler såsom intelligente applikationer eller websteder, uden at skulle anmode herom:

- a) oplysninger om, hvorvidt opsamling og rensning af byspildevandet er i overensstemmelse med artikel 3, 4, 6, 7 og 8, herunder en sammenligning mellem de faktiske udledninger af forurenende stoffer til vandrecipienter og grænseværdierne i bilag I, del B og tabel 1, 2 og 3; disse oplysninger skal præsenteres på en måde, der gør det let at sammenligne dem, f.eks. i form af en procentsats for overholdelse
- b) mængden eller den anslåede mængde byspildevand i kubikmeter, der opsamles og renses pr. år eller pr. faktureringsperiode for husstanden eller den tilsluttede enhed, sammen med tendenser og prisen på opsamling og rensning af byspildevand for den pågældende husstand (omkostninger pr. liter og pr. kubikmeter)
- c) en sammenligning på årsplan mellem den mængde byspildevand, der opsamles og renses for husstanden, og den tilsvarende gennemsnitlige mængde for husstande i det pågældende byområde
- d) et link til det onlineindhold, der er omhandlet i stk. 1.

Hvis der ikke foreligger oplysninger om individuel anvendelse, skal oplysningerne i litra a)-d), formidles på byområdeniveau på en brugervenlig måde via et websted eller en intelligent applikation.

3. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 2 og bilag VI ved at ajourføre, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed for offentligheden online og for husstande, der er tilsluttet kloaknettet, for at tilpasse disse krav til den tekniske udvikling og tilgængeligheden af data på området.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet og metoderne til fremlæggelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Artikel 25

Adgang til retlig prøvelse

1. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med deres relevante nationale retssystem, at medlemmerne af den berørte offentlighed har adgang til ved en ret eller domstol eller ved et andet uafhængigt og upartisk organ nedsat ved lov at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af afgørelser, handlinger eller undladelser, der er omfattet af artikel 6, 7 eller 8, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) de har tilstrækkelig interesse
- b) de gør gældende, at en rettighed er krænket, når dette er en forudsætning i henhold til en medlemsstats forvaltningsretlige regler.

Prøvelsesproceduren skal være rimelig, afbalanceret, hurtig og ikke uoverkommeligt dyr og stille tilstrækkelige og effektive retsmidler til rådighed, herunder foreløbige retsmidler, hvor det er hensigtsmæssigt.

2. Søgsmålskompetencen i prøvelsesproceduren må ikke være betinget af den rolle, som det berørte medlem af offentligheden spillede under deltagelsen i beslutningsprocedurerne i medfør af dette direktiv.
3. Medlemsstaterne fastsætter, på hvilket stadium de i stk. 1 omhandlede afgørelser, handlinger eller undladelser kan prøves.
4. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles praktiske oplysninger til rådighed for offentligheden om adgangen til administrativ klage og retlig prøvelse som omhandlet i denne artikel.

Artikel 26

Erstatning

1. Medlemsstaterne sikrer, at de berørte personer i tilfælde af skade på menneskers sundhed som følge af en overtrædelse af nationale foranstaltninger vedtaget i henhold til dette direktiv har ret til at kræve og opnå erstatning for denne skade fra de relevante fysiske eller juridiske personer i overensstemmelse med nationale regler.
2. Medlemsstaterne sikrer, at ikkestatslige organisationer, der arbejder for at fremme beskyttelsen af miljøet eller menneskers sundhed, og som opfylder alle krav i medfør af national ret, som en del af den berørte offentlighed har mulighed for at repræsentere de berørte personer. Medlemsstaterne sikrer, at et erstatningskrav for en overtrædelse, der forårsager skade, ikke kan rejses to gange af de berørte personer og af de i dette stykke omhandlede ikkestatslige organisationer.
3. Medlemsstaterne sikrer, at nationale regler og procedurer vedrørende erstatningskrav udformes og anvendes på en sådan måde, at de ikke gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve retten til erstatning for skade forårsaget af en overtrædelse i henhold til stk. 1.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte forældelsesfrister for anlæggelse af søgsmål om den i stk. 1 omhandlede erstatning. Sådanne frister må først begynde at løbe, når overtrædelsen er ophørt, og den person, der kræver erstatning, ved eller med rimelighed kan forventes at vide, at vedkommende har lidt skade forårsaget af en overtrædelse i henhold til stk. 1.
5. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får oplysninger om deres ret til at kræve erstatning for skade.

*Artikel 27***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 7, artikel 8, stk. 4, artikel 14, stk. 4, artikel 20, stk. 2, og artikel 24, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. januar 2025. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 7, stk. 7, artikel 8, stk. 4, artikel 14, stk. 4, artikel 20, stk. 2, og artikel 24, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7, artikel 8, stk. 4, artikel 14, stk. 4, artikel 20, stk. 2, eller artikel 24, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 28***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Tilpasning til den Videnskabelige og Tekniske Udvikling af Direktivet om Rensning af Byspildevand, der er nedsat ved direktiv 91/271/EØF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 29***Sanktioner**

1. Uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1203 ⁽⁴³⁾, fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af nærværende direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de sanktioner, der er fastsat i henhold til denne artikel, tager behørigt hensyn til følgende, alt efter hvad der er relevant:
 - a) overtrædelsens karakter, grovhed og omfang

⁽⁴³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1203 af 11. april 2024 om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om erstatning af direktiv 2008/99/EF og 2009/123/EF (EUT L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

- b) hvor det er hensigtsmæssigt, hvorvidt overtrædelsen blev begået forsætligt eller uagtsomt
 - c) den befolkning eller det miljø, der er berørt af overtrædelsen, under hensyntagen til overtrædelsens indvirkning på målet om at opnå et højt niveau for beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed
 - d) overtrædelsens gentagne eller enkeltstående karakter
 - e) den finansielle situation for den fysiske eller juridiske person, der holdes ansvarlig.
3. Medlemsstaterne giver uden unødigt ophold Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og foranstaltninger og underretter den om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 30

Evaluerings

1. Kommissionen skal senest den 31. december 2033 og igen senest den 31. december 2040 foretage en evaluering af dette direktiv, navnlig på grundlag af følgende elementer:

- a) de opnåede erfaringer ved gennemførelsen af dette direktiv
- b) de datasæt, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1
- c) relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data, herunder resultater fra forskningsprojekter, der finansieres af Unionen
- d) WHO's anbefalinger, når sådanne foreligger

Denne evaluering skal som minimum indeholde en analyse af:

- a) hensigtsmæssigheden af de folkesundhedsparametre, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, og som medlemsstaterne skal overvåge
- b) merværdien af obligatorisk overvågning af specifikke folkesundhedsparametre
- c) det eventuelle behov for, at listen over produkter, der er omfattet af udvidet producentansvar, skal tilpasses i lyset af udviklingen i udvalget af produkter, der er bragt i omsætning, forbedret viden om forekomsten af mikroforurenende stoffer i byspildevand og deres indvirkning på miljøet og folkesundheden, data fra de nye forpligtelser for rensningsanlæg for byspildevand vedrørende overvågning af mikroforurenende stoffer i deres indløb og udløb og en analyse af behovet for at revidere betingelsen for fritagelse for udvidet producentansvar, jf. artikel 9, stk. 2, litra a)
- d) merværdien og hensigtsmæssigheden af at stille krav om obligatoriske nationale planer for genbrug af vand, herunder nationale mål og foranstaltninger, under hensyntagen til udviklingen af EU-politikker og EU-ret vedrørende vandforvaltning
- e) målet om energineutralitet med henblik på at analysere den tekniske og økonomiske gennemførlighed og fordelene for miljøet og klimaet ved at opnå en højere grad af energiuafhængighed i sektoren
- f) mulighederne for måling af direkte og indirekte drivhusgasemissioner udledt fra byspildevandssektoren, herunder emissioner af andre drivhusgasser end dem, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra d), og for fastsættelse af krav til faktiske målinger i forbindelse med overvågningen under hensyntagen til de seneste metoder for måling af drivhusgasemissioner fra byspildevandssektoren, der er fastsat af Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer
- g) de mulige virkninger for det indre markeds funktion af de potentielt forskellige bidragssatser for producenter, som medlemsstaterne har fastsat, og som er omhandlet i artikel 9, stk. 1
- h) gennemførligheden og hensigtsmæssigheden af at udvikle et system med udvidet producentansvar for produkter, der genererer PFAS og mikroplast i byspildevand, navnlig baseret på de overvågningsdata, der er omhandlet i artikel 21, om PFAS og mikroplast i indløb og udløb i rensningsanlæg for byspildevand

- i) muligheden for sektoren for rensning af byspildevand for at opnå klimaneutralitet, og den påkrævede tid hertil
- j) gennemførligheden og hensigtsmæssigheden af at fastsætte minimumsrater på EU-plan for genbrug og genanvendelse af kvælstof fra slam eller fra byspildevand, eller begge dele.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, en rapport om de vigtigste resultater af den i første afsnit omhandlede evaluering, ledsaget af relevante lovgivningsmæssige forslag, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede rapport.

Artikel 31

Revision

Hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dette direktivs gennemførelse. På grundlag af denne rapport kan Kommissionen sende tidlige advarsler til medlemsstater, der ikke opfylder målene og overholder fristerne eller risikerer ikke at opfylde målene og overholde fristerne fastsat i artikel 3, 5, 8, 6, 7 og 11.

Artikel 32

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Direktiv 91/271/EØF som ændret ved de retsakter, der er nævnt i nærværende direktivs bilag VII, del A, ophæves med virkning fra den 1. august 2027, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i nærværende direktivs bilag VII, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

2. For så vidt angår Mayotte finder dette direktivs artikel 3, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, anvendelse fra den 31. december 2030, og dette direktivs artikel 3, stk. 2, og artikel 6, stk. 3, finder anvendelse fra den 31. december 2040.

Artikel 3, stk. 1a, første led, og artikel 4, stk. 1a, første led, i direktiv 91/271/EØF finder fortsat anvendelse indtil den 30. december 2030.

3. For så vidt angår udledninger af byspildevand, der modtages af rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 150 000 PE og derover, finder artikel 5 i direktiv 91/271/EØF fortsat anvendelse:

- a) indtil den 31. december 2033 for rensningsanlæg for byspildevand, som ikke skal opfylde kravene i kravene i nærværende direktivs artikel 7, stk. 1, senest den 1. januar 2025
- b) indtil den 31. december 2036 for rensningsanlæg for byspildevand, som ikke skal opfylde kravene i nærværende direktivs artikel 7, stk. 1, senest den 31. december 2033
- c) indtil den 31. december 2039 for rensningsanlæg for byspildevand, som ikke skal opfylde kravene i overholde kravene i nærværende direktivs artikel 7, stk. 1, senest den 31. december 2036.

Uden at det berører første afsnit, finder artikel 5 i direktiv 91/271/EØF fortsat anvendelse på udledninger af byspildevand fra byområder med 10 000 PE og derover:

- a) indtil den 31. december 2033 for byområder, som ikke skal opfylde kravene i nærværende direktivs artikel 7, stk. 3, senest den 1. januar 2025
- b) indtil den 31. december 2036 for byområder, som ikke skal opfylde kravene i nærværende direktivs artikel 7, stk. 3, senest den 31. december 2033
- c) indtil den 31. december 2039 for byområder, som ikke skal opfylde kravene i nærværende direktivs artikel 7, stk. 3, senest den 31. december 2036
- d) indtil den 31. december 2045 for byområder, som ikke skal opfylde kravene i nærværende direktivs artikel 7, stk. 3, senest den 31. december 2039

- e) indtil den 31. december 2053 for byområder, der er omfattet af undtagelsen i nærværende direktivs artikel 7, stk. 4.
4. Artikel 7 i direktiv 91/271/EØF finder fortsat anvendelse indtil den 30. december 2037 på byområder med mellem 2 000 PE og 10 000 PE, som udleder til kystvande og foretager hensigtsmæssig rensning i overensstemmelse med artikel 7 i nævnte direktiv den 1. januar 2025.
5. Artikel 6 i direktiv 91/271/EØF finder fortsat anvendelse indtil den 30. december 2037 på byområder, som udleder til mindre følsomme områder og foretager en mindre vidtgående rensning i overensstemmelse med artikel 6 i nævnte direktiv den 1. januar 2025.
6. Artikel 15, stk. 4, i direktiv 91/271/EØF finder anvendelse på medlemsstaterne indtil den 31. december 2028.
7. Artikel 17 i direktiv 91/271/EØF og Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/431/EU ⁽⁴⁴⁾ finder anvendelse på medlemsstaterne indtil den 1. januar 2028.
8. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 33

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2-11 og 14-26 og bilag I, III, V og VI senest den 31. juli 2027. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 34

Ikrafttræden og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 12 og 13 og bilag II og IV finder anvendelse fra den 1. august 2027.

Artikel 35

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

BÓKA J.

Formand

⁽⁴⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/431/EU af 26. juni 2014 om formkrav ved underretning om de nationale programmer til gennemførelse af Rådets direktiv 91/271/EØF (EUT L 197 af 4.7.2014, s. 77).

BILAG I

KRAV FOR BYSPILDEVAND

Del A

Kloaknet

Kloaknet skal tage hensyn til kravene til byspildevandsrensning.

Kloaknet skal udformes, anlægges og vedligeholdes i overensstemmelse med den mest avancerede tekniske viden — dog uden at det medfører urimelige udgifter — navnlig med hensyn til:

- mængden af byspildevand og dets beskaffenhed
- forebyggelse af byspildevandslækager, infiltration og fejl i tilslutningen for tilstrømning til kloaknettet
- begrænsning af forureningen af vandrecipienter som følge af overløb efter voldsomt uvejr under hensyntagen til de relevante krav i artikel 5 og bilag V.

Del B

Udledning fra rensningsanlæg for byspildevand til vandrecipienter

1. Rensningsanlæg for byspildevand skal udformes eller ændres således, at der kan udtages repræsentative prøver af det tilladte spildevand og af det rensede spildevand, før det udledes til vandrecipienter.
2. Udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand og rensningsanlæg for byspildevand, der betjener byområder, som omhandlet i artikel 6, 7 og 8, skal opfylde de i tabel 1 i dette bilag anførte krav.
3. Udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand som omhandlet i artikel 7, stk. 1, eller fra rensningsanlæg for byspildevand, der betjener byområder, som omhandlet i artikel 7, stk. 3, skal ud over kravene i punkt 2 opfylde de i tabel 2 i dette bilag anførte krav, undtagen i de tilfælde, hvor artikel 7, stk. 8, finder anvendelse.
4. Udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller fra rensningsanlæg for byspildevand, der betjener byområder, som omhandlet i artikel 8, stk. 4, skal opfylde kravene i tabel 3 i dette bilag.
5. Forudgående bestemmelser og særlige godkendelser til udledning fra rensningsanlæg for byspildevand, der anvender bæremidler, skal omfatte:
 - en beskrivelse af de teknologier, der involverer bæremidler, og som anvendes i den rensning, som foretages af rensningsanlægget for byspildevand, herunder typen og mængden af bæremidler, der anvendes i anlægget, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er truffet for at undgå udledning af bæremidler til miljøet
 - en forpligtelse til permanent at overvåge og forebygge enhver udledning af bæremidler til miljøet
 - en forpligtelse til straks at rapportere enhver betydelig udledning af bæremidler til vandrecipienter til de kompetente myndigheder.
6. Der skal stilles strengere krav end de i tabel 1, 2 og 3 anførte, hvis det er nødvendigt for at sikre, at kravene til vandrecipienterne i direktiverne 2000/60/EF, 2008/56/EF, 2008/105/EF og 2006/7/EF kan opfyldes.
7. Udledningsstederne for byspildevand skal i videst muligt omfang vælges således, at de har mindst mulig skadelig indvirkning på vandrecipienterne.

Del C

Metoder til brug ved overvågning og evaluering af resultater

1. Medlemsstaterne sikrer, at der anvendes en overvågningsmetode, som opfylder kravene i punkt 2-5. Alle analysemetoder skal, hvor det er relevant, opfylde de samme mindstekrav til ydeevne som dem, der er defineret i direktiv 2009/90/EF og andre relevante regler.

Alternative metoder til de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede kan anvendes, hvis det kan dokumenteres, at der opnås tilsvarende resultater.

Medlemsstaterne giver Kommissionen alle relevante oplysninger om den anvendte overvågningsmetode.

2. Der indsamles flowproportionale eller tidsproportionale 24-timers prøver på samme veldefinerede sted ved udløbet fra og om nødvendigt ved indløbet til rensningsanlægget for byspildevand. Alle tidsproportionale prøver til overvågning af mikroforurenende stoffer skal dog være 48-timers prøver.

Der skal gøres brug af afprøvet international laboratoriepraksis for at begrænse forringelsen af prøverne mest muligt i tidsrummet fra indsamlingen til gennemførelsen af analysen.

3. Det antal prøver, der mindst skal tages pr. år, fastsættes i forhold til rensningsanlæggets størrelse, og prøverne tages med regelmæssige mellemrum i årets løb efter følgende regler:

1 000-9 999 PE:	Én prøve pr. måned (jf. note 1)
10 000-49 999 PE:	To prøver pr. måned Én prøve for mikroforurenende stoffer pr. måned
50 000-149 999 PE:	Én prøve pr. uge To prøver for mikroforurenende stoffer pr. måned
150 000 PE eller derover:	To prøver pr. uge To prøver for mikroforurenende stoffer pr. måned

Note 1: For byområder, der er berørt af sæsonbetinget aktivitet, accepteres mellemrum på højst to måneder uden prøveudtagning, forudsat at der tages yderligere prøver i månederne med sæsonbetinget aktivitet. Der skal sammenlagt tages 12 prøver i årets løb.

4. Renset byspildevand skal anses for at overholde de relevante parametre, hvis spildevandsprøverne viser, at vandet for hver relevant parameter isoleret betraget er i overensstemmelse med den relevante parameterværdi efter følgende retningslinjer:
 - a) For de parametre, der er anført i tabel 1 og 3, er det største tilladte antal prøver, der ikke opfylder kravene, udtrykt i koncentration eller i procentvis reduktion, eller begge dele, angivet i tabel 4.
 - b) For de parametre, der er anført i tabel 1 og udtrykt i koncentration, må prøver, der ikke opfylder kravene, under normale driftsvilkår ikke afvige fra parameterværdierne med mere end 100 %, undtagen for parameterværdierne for suspenderet stof, hvor afvigelser på indtil 150 % kan accepteres.
 - c) For de parametre, der er anført i tabel 2, er det årlige gennemsnit for prøverne for hver enkelt parameter i overensstemmelse med de relevante parameterværdier i nævnte tabel; koncentrationen eller den mindste procentvise reduktion anvendes.
 - d) For de parametre, der er anført i tabel 3, betyder den prøveudtagningshyppighed, der er omhandlet i del C, punkt 3, at der udtages en prøve ved indløbet til og en prøve ved udløbet fra rensningsanlægget for byspildevand for at kontrollere, at minimumsprocentsatsen for fjernelse i tabel 3, overholdes; den gennemsnitlige procentsats for fjernelse af alle de stoffer, der anvendes i beregningen, anvendes til at vurdere, om den påkrævede minimumsprocentsats for fjernelse på 80 % er nået.

5. Prøverne udtages på en sådan måde, at de afspejler forureningen ved tørvejsafstrømning. Ekstreme værdier for den pågældende vandkvalitet tages ikke i betragtning, når de skyldes usædvanlige omstændigheder forårsaget af kraftige regnskyl.
6. Analyser af udledninger efter behandling i laguner skal udføres på grundlag af filtrerede prøver — dog må koncentrationen af suspenderet stof i prøver af ufiltreret vand fra sådanne udledninger ikke overstige 150 mg/l.

Tabel 1: Krav gældende for udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand i henhold til dette direktivs artikel 6. Koncentrationen eller den procentvise reduktion skal anvendes.

Parameter	Koncentration	Mindste procentvise reduktion (jf. note 4)	Referencemålemetode
Biokemisk iltforbrug (BOD ₅ ved 20 °C) uden nitrifikation (jf. note 1)	25 mg/l O ₂	70-90 40 i medfør af artikel 6, stk. 4	Homogeniseret, ufiltreret, udekanteret prøve. Måling af opløst ilt før og efter fem døgn inkubation ved 20 °C ± 1 °C i fuldstændigt mørke. Tilsætning af en nitrifikationsinhibitor
Kemisk iltforbrug (COD) (jf. note 2)	125 mg/l O ₂	75	Homogeniseret, ufiltreret, udekanteret prøve. Kaliumdikromatmetode
Totalt organisk kulstof (jf. note 2)	37 mg/l	75	EN 1484
Suspenderet stof	35 mg/l (jf. note 3)	90 (jf. note 3)	— Filtrering af en repræsentativ prøve gennem en 0,45 µm filtermembran Tørring ved 105 °C og vejning — Centrifugering af en repræsentativ prøve (i mindst fem minutter med gennemsnitsacceleration på 2 800-3 200 g), tørring ved 105 °C og vejning

Note 1: Denne parameter kan erstattes af en anden parameter: totalt organisk kulstof i vandet (TOC) eller totalt iltforbrug (TOD), hvis der kan fastslås en sammenhæng mellem BOD₅ og erstatningsparameteren.

Note 2: Medlemsstaterne måler enten kemisk iltforbrug (COD) eller totalt organisk kulstof.

Note 3: Dette krav er fakultativt.

Note 4: Reduktion i forhold til belastningen i det tilledte spildevand.

Tabel 2: Krav til tertiær rensning af udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand som omhandlet i artikel 7, stk. 1, eller fra rensningsanlæg for byspildevand, der betjener byområder som omhandlet i artikel 7, stk. 3. Ved udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand som omhandlet i artikel 7, stk. 1, finder begge parametre anvendelse. Ved byområder som omhandlet i artikel 7, stk. 3, anvendes den ene eller begge parametre afhængigt af de lokale forhold. Koncentrationen eller den procentvise reduktion skal anvendes.

Parameter	Koncentration	Mindste procentvise reduktion (jf. note 1 og 2)	Referencemålemetode
Total fosfor (jf. note 4)	0,7 mg/l (10 000 PE og derover, men under 150 000 PE) 0,5 mg/l (150 000 PE og derover)	87,5 (10 000 PE og derover, men under 150 000 PE) 90 (150 000 PE og derover)	Molekylabsorptionsspektrofotometri

Parameter	Koncentration	Mindste procentvis reduktion (jf. note 1 og 2)	Referencemålemetode
Totalt kvælstof (jf. note 4)	10 mg/l (10 000 PE og derover, men under 150 000 PE) 8 mg/l (150 000 PE og derover) (jf. note 5)	80 (jf. note 3)	Molekylabsorptionsspektrofotometri

Note 1: Reduktion i forhold til belastningen i det tilladte spildevand eller den belastning, der genereres i et byområde, hvis samme miljøbeskyttelsesniveau kan sikres.

Note 2: Hvis en del af det rensede byspildevand anvendes til vanding i landbruget, kan næringsstofferne i denne del medtages i beregningen af belastningen i det tilladte spildevand og udelades fra den udledte belastning.

Note 3: I ekstraordinære situationer som følge af særlige lokale forhold kan der i medlemsstater, hvor der er taget hensyn til naturlig kvælstofbinding ved beregningen af den mindste procentvis reduktion af kvælstof, jf. bilag I, tabel 2, i direktiv 91/271/EØF, og hvor det er påvist, at en del af det kvælstof, der stammer fra byspildevand, kan fjernes i vandrecipienterne, ved beregningen af den mindste procentvis reduktion tages hensyn til naturlig kvælstofbinding indtil den 31. december 2037 ved beregningen af den mindste procentvis reduktion af kvælstof, jf. nærværende bilags tabel 2, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den gennemsnitlige hydrauliske opholdstid for det udledte spildevand er mindst 1,5 år, inden det når det kvælstoffølsomme område, som er udpeget i medfør af artikel 7, stk. 2.
- 2) Der sikres et program til løbende overvågning og vurdering af de samlede kvælstofparametre:
 - a) ved udløbene fra alle rensningsanlæg for byspildevand og, hvis det er relevant, ved byoverfladevand fra byområder med 10 000 PE og derover beliggende i indvindingsoplandet for det område, som er udpeget som følsomt over for kvælstof i medfør af artikel 7, stk. 2
 - b) ved de relevante indløb i det område, som er udpeget i medfør af artikel 7, stk. 2
 - c) ved de repræsentative prøveudtagningssteder i de vandrecipienter og relevante vandområder i indvindingsoplandet for det område, som er udpeget i medfør af artikel 7, stk. 2.
- 3) Den mindste procentvis reduktion for kvælstof i tabel 2 er opfyldt; denne procentsats beregnes på grundlag af de data, der indsamles fra programmet til løbende overvågning og vurdering, jf. punkt 2.
- 4) Det kan påvises, at kvælstofudledninger fra rensningsanlæg for byspildevand i indvindingsoplandet ikke er skadelige for miljøet, herunder biodiversiteten, og menneskers sundhed og ikke ændrer økosystemet.
- 5) Koncentrationen af næringsstoffer i de områder, der er omhandlet i betingelse 2), litra c), overholder de betingelser, der er fastsat i medfør af bilag V.1.2.1 til direktiv 2000/60/EF, for definitionen af god økologisk tilstand i disse områder.
- 6) Anvendelsen af naturlig kvælstofbinding indberettes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra a), samt til potentielt berørte nabomedlemsstater sammen med alle de elementer, der er nødvendige for at kontrollere, at betingelse 1), 2), 3), 4) og 5) er opfyldt.

Note 4: Dette krav finder anvendelse den 1. januar 2025 på eksisterende rensningsanlæg for byspildevand, som er forpligtede til at overholde de frister, der er fastsat i medfør af artikel 7, stk. 1, og på byområder i medfør af artikel 7, stk. 3. Indtil disse frister overholdes, finder forpligtelserne i artikel 32, stk. 3, anvendelse på disse rensningsanlæg for byspildevand.

Note 5: Hvis spildevandstemperaturen i den biologiske reaktor er under 12 °C, kan prøveresultaterne udelades fra beregningen af det årlige gennemsnit af kvælstof, jf. dette bilags del C, punkt 4, litra c), hvis alle følgende forhold kan påvises:

- 1) Det er sikret, at der ikke er nogen negativ indvirkning på miljøet.
- 2) Det kræver urimeligt høje omkostninger eller et urimeligt stort energiforbrug at nå kvælstofværdierne i tabel 2.

Hvis spildevandstemperaturen i den biologiske reaktor er under 5 °C, kan prøveresultaterne udelades fra beregningen af det årlige gennemsnit af kvælstof, jf. dette bilags del C, punkt 4, litra c).

Tabel 3: Krav til kvaternær rensning af udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand som omhandlet i artikel 8, stk. 1, og/eller fra rensningsanlæg for byspildevand, der betjener byområder, som omhandlet i artikel 8, stk. 4.

Indikatorer	Minimumsprocentsatsen for fjernelse i forhold til belastningen i det tildelte spildevand
Stoffer, der kan forurene vand selv ved lave koncentrationer (jf. note 1)	80 % (jf. note 2)

Note 1: Koncentrationen af de organiske forbindelser, der er omhandlet i litra a) og b), skal måles.

a) Kategori 1 (stoffer, der let kan renses for):

- i) amisulprid (CAS-nr. 71675-85-9)
- ii) carbamazepin (CAS-nr. 298-46-4)
- iii) citalopram (CAS-nr. 59729-33-8)
- iv) clarithromycin (CAS-nr. 81103-11-9)
- v) diclofenac (CAS-nr. 15307-86-5)
- vi) hydrochlorthiazid (CAS-nr. 58-93-5)
- vii) metoprolol (CAS-nr. 37350-58-6)
- viii) venlafaxin (CAS-nr. 93413-69-5).

b) Kategori 2 (stoffer, der let kan bortskaffes):

- i) benzotriazol (CAS-nr. 95-14-7)
- ii) candesartan (CAS-nr. 139481-59-7)
- iii) irbesartan (CAS-nr. 138402-11-6)
- iv) blanding af 4-methylbenzotriazol (CAS-nr. 29878-31-7) og 5-methyl-benzotriazol (CAS-nr. 136-85-6).

Note 2: Procentsatsen for fjernelse beregnes ved tørvejsafstrømning for mindst seks stoffer. Der skal være dobbelt så mange stoffer i kategori 1 som i kategori 2. Hvis der kan måles færre end seks stoffer i tilstrækkelige koncentrationer, vælger den kompetente myndighed andre stoffer til beregning af minimumsprocentsatsen for fjernelse, når det er nødvendigt. Den gennemsnitlige specifikke procentsats for fjernelse af alle de individuelle stoffer, der anvendes i beregningen, skal anvendes til at vurdere, om den påkrævede minimumsprocentsats for fjernelse på 80 % er nået.

Tabel 4: Krav til prøver

Serier af prøver taget i et givet år	Største tilladte antal prøver, der ikke opfylder kravene
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

BILAG II

EUTROFIERINGSFØLSOMME OMRÅDER

1. Områder beliggende i indvindingsoplandet til Østersøen, Sortehavet, Nordsøen og Adriaterhavet, der er identificeret som følsomme over for eutrofiering i medfør af direktiv 2008/56/EF eller 2000/60/EF.
2. Naturlige ferskvandssøer, andre ferskvandsområder, flodmundinger og kystvande, der er eutrofierede, eller som i nær fremtid kan blive eutrofierede, hvis der ikke iværksættes beskyttende tiltag.

Følgende faktorer skal tages i betragtning, når det overvejes, hvilke næringssalte der skal reduceres ved yderligere rensning:

- a) Søer og vandløb, der løber ud i søer/reservoirer/lukkede bugter med ringe vandudskiftning, hvorved der kan ske en akkumulering. I disse områder bør fosfor fjernes, medmindre det kan påvises, at dette ikke vil have nogen indflydelse på eutrofieringsgraden. Ved udledninger fra store byområder kan det også overvejes at fjerne kvælstof.
 - b) Flodmundinger, bugter og andre kystvande, som har ringe vandudskiftning, eller hvortil der udledes store mængder næringssalte. Udledninger fra små bysamfund er normalt af mindre betydning i disse områder, men for store byområders vedkommende bør fosfor eller kvælstof, eller begge dele, fjernes, medmindre det kan påvises, at dette ikke vil have nogen indflydelse på eutrofieringsgraden.
3. Fersk overfladevand beregnet til indvinding af drikkevand, som ville indeholde en højere nitratkoncentration end den, der er fastsat i medfør af de relevante bestemmelser i direktiv (EU) 2020/2184, hvis der ikke iværksættes beskyttende tiltag.
 4. Områder, hvor der kræves yderligere rensning end den i dette direktivs artikel 7 foreskrevne for at overholde andre EU-retsakter på miljøområdet, herunder navnlig vandområder, der er omfattet af direktiv 2000/60/EF, og som er i fare for ikke at kunne opretholde eller opnå god økologisk tilstand eller godt økologisk potentiale.
 5. Andre områder, som medlemsstaterne har identificeret som følsomme over for eutrofiering.

BILAG III

LISTE OVER PRODUKTER, DER ER OMFATTET AF UDVIDET PRODUCENTANSVAR

1. Humanmedicinske lægemidler, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾.
2. Kosmetiske produkter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

BILAG IV

INDUSTRISEKTORER

1. Forarbejdning af mælk
 2. Fremstilling af frugt- og grøntsagsprodukter
 3. Fremstilling og aftapning på flasker af alkoholfrie drikkevarer
 4. Forarbejdning af kartofler
 5. Kødindustrien
 6. Bryggerier
 7. Fremstilling af alkohol og alkoholholdige drikkevarer
 8. Fremstilling af foder på basis af planteprodukter
 9. Fremstilling af gelatine og lim af huder, skind og ben
 10. Malterier
 11. Fiskeforarbejdning
-

BILAG V

INDHOLDET AF DE INTEGREREDE PLANER FOR FORVALTNING AF BYSPILDEVAND

1. En analyse af udgangssituationen for vandoplandet til det berørte byområde, herunder mindst følgende:
 - a) en detaljeret beskrivelse af kloaknettet, oplagring af byspildevand og byoverfladevand samt forvaltning af nettets kapacitet og den eksisterende kapacitet til rensning af byspildevand i tilfælde af nedbør
 - b) for fælles kloaksystemer, en dynamisk analyse af byspildevandsflow i tilfælde af nedbør baseret på overvågningsdata eller modeller for hydrologi, hydraulik og vandkvalitet, der tager hensyn til de nyeste klimaprognoser og omfatter et skøn over forureningsbelastningen for de parametre, der er omhandlet i bilag I, tabel 1, og, hvis det er relevant, tabel 2, samt mikroplast og relevante forurenende stoffer, der udledes til vandrecipienter i tilfælde af nedbør
 - c) for separate kloaksystemer, en detaljeret beskrivelse af overvågningskravene på relevante steder i de separate systemer, hvor udledninger af byoverfladevand forventes at være forurenede som identificeret i medfør af artikel 5, stk. 2, litra d), for at identificere relevante og mulige foranstaltninger som foreskrevet i dette bilags punkt 3.
2. Mål for reduktion af forureningen fra overløb efter voldsomt uvejr, herunder følgende:
 - a) et vejledende ikkebindende mål om, at overløb efter voldsomt uvejr udgør en lille procentdel, som ikke må være på over 2 % af den årlige opsamlede byspildevandsbelastning, beregnet under tørre vejrforhold; dette vejledende ikkebindende mål skal opfyldes senest:
 - i) den 31. december 2039 for alle byområder med 100 000 PE og derover
 - ii) den 31. december 2045 for byområder med 10 000 PE og derover, jf. artikel 5
 - b) en gradvis reduktion af makroplast.
3. De foranstaltninger, der skal træffes for at nå målene i punkt 2 i overensstemmelse med fristerne i nævnte punkt, ledsaget af en tidsplan for gennemførelsen af foranstaltningerne og en sontring mellem de foranstaltninger, der allerede er truffet, og dem, der skal træffes. Den skal også indeholde en klar identifikation af de involverede aktører og deres ansvar for gennemførelsen af den integrerede plan for forvaltning af byspildevand.
4. Ved vurderingen af, hvilke foranstaltninger der skal træffes i medfør af punkt 3, sikrer medlemsstaterne, at deres kompetente myndigheder som minimum tager følgende i betragtning:
 - a) forebyggende foranstaltninger, der tager sigte på at undgå, at uforurenat regnvand ledes i kloaknet, herunder foranstaltninger til fremme af naturlig forsinkelse af vandet eller opsamling af regnvand, og foranstaltninger, der tager sigte på at øge grønne og blå områder i byområder for at reducere overløb efter voldsomt uvejr eller mindsker impermeable arealer i byområder
 - b) foranstaltninger til bedre forvaltning og optimering af anvendelsen af eksisterende infrastruktur, herunder kloaknet, oplagringsvolumen og rensningsanlæg for byspildevand med henblik på at sikre, at udledninger af urensset byspildevand eller forurenat byoverfladevand til vandrecipienter minimeres
 - c) hvor det er nødvendigt for at nå målene i punkt 2, yderligere afbødende foranstaltninger, herunder tilpasning af infrastrukturen til opsamling, opbevaring og rensning af byspildevand såsom tilslutning af nyopførte byområder til separate kloaksystemer, hvor det er relevant, eller etablering af ny infrastruktur, der fortrinsvis bør være grøn og blå infrastruktur såsom bevoksede grøfter, rensende vådområder og oplagringsdamme, der er udformet med henblik på at støtte biodiversiteten. Hvor det er relevant, overvejes genbrug af vand i forbindelse med udviklingen af de integrerede planer for forvaltning af byspildevand, der er omhandlet i artikel 5.

BILAG VI

OPLYSNINGER TIL OFFENTLIGHEDEN

- 1) Den kompetente myndighed og den eller de operatører, der er ansvarlige for opsamling og rensning af byspildevand, herunder oplysninger om operatørernes ejerstruktur og deres kontaktoplysninger.
- 2) Den samlede byspildevandsbelastning udtrykt i personækvivalenter (PE) for byområdet og med nærmere oplysninger om den andel af belastningen (i %), der:
 - a) opsamles og renses i rensningsanlæg for byspildevand
 - b) renses i registrerede individuelle systemer
 - c) ikke opsamles eller renses.
- 3) Hvis det er relevant, en begrundelse for, hvorfor en vis byspildevandsbelastning ikke opsamles eller renses.
- 4) Oplysninger om kvaliteten af det byspildevand, der udledes fra byområdet til hver vandrecipient, herunder følgende elementer:
 - a) for hvert rensningsanlæg for byspildevand de årlige gennemsnitlige koncentrationer og belastningen af forurenende stoffer af de forurenende stoffer, der er omfattet af artikel 21
 - b) et skøn over belastningen fra individuelle systemers udledninger for de parametre, der er omhandlet i bilag I, tabel 1 og 2
 - c) for byområder med over 10 000 PE et skøn over belastningen fra udledningerne fra fælles kloaksystemer og overløb efter voldsomt uejvr for de parametre, der er omhandlet i bilag I, tabel 1 og 2.
- 5) Samlede årlige investerings- og driftsomkostninger, idet der skelnes mellem opsamlings- og rensningsomkostninger, samlede årlige omkostninger til personale, energi, småanskaffelser, administration og andre omkostninger samt gennemsnitlige årlige investerings- og driftsomkostninger pr. kubikmeter opsamlet og rensset byspildevand og pr. gennemsnitshusstand, hvor omkostningerne dækkes helt eller delvis gennem et vandtakstsystem, eller pr. byområdeniveau i andre tilfælde.
- 6) Oplysninger om, hvordan de omkostninger, der er omhandlet i punkt 5, dækkes, og, hvis omkostningerne dækkes gennem et takstsystem, oplysninger om takststrukturen pr. kubikmeter opsamlet og rensset byspildevand, om takststrukturen enten pr. kubikmeter opsamlet og rensset byspildevand eller pr. kubikmeter leveret vand, herunder faste og variable omkostninger og fordelingen af omkostningerne på opsamling, rensning, administration og andre omkostninger.
- 7) For hvert byområde, investeringsplaner for infrastruktur til opsamling og rensning af byspildevand med forventede virkninger på taksterne for byspildevandstjenester og investeringernes tilsigtede finansielle og samfundsmæssige fordele.
- 8) For hvert rensningsanlæg for byspildevand med 10 000 PE og derover:
 - a) den samlede rensede belastning (i PE) og energiforbruget for rensning af byspildevand (i kWh i alt og pr. kubikmeter)
 - b) den samlede produktion af vedvarende energi (GWh/år) for hvert år, herunder en opdeling pr. energikilde.
- 9) De samlede direkte drivhusgasemissioner (i ton CO₂-ækvivalent), der produceres eller spares pr. år ved drift af infrastrukturer til opsamling og rensning af byspildevand i hvert byområde med 10 000 PE og derover, og, når de foreligger, de samlede indirekte drivhusgasemissioner (i ton CO₂-ækvivalent), der produceres navnlig under anlæggelsen af denne infrastruktur.
- 10) En sammenfatning af klagetyper og statistik over klager og de svar, som operatører af rensningsanlæg for byspildevand har givet på spørgsmål, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.
- 11) Efter begrundet anmodning skal forbrugerne gives adgang til historiske data vedrørende oplysninger, jf. punkt 2, 4, 8 og 9, som går ti år tilbage, og ikke før den 1. januar 2025.

BILAG VII

Del A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer (jf. artikel 32)

Rådets direktiv 91/271/EØF (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40)	
Kommissionens direktiv 98/15/EF (EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1)	Kun bilag III, nr. 21
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 (EUT L 311 af 21.11.2008, s. 1)	Kun bilag, punkt 4.2
Rådets direktiv 2013/64/EU (EUT L 353 af 28.12.2013, s. 8)	Kun artikel 1

Del B

Frister for gennemførelse i national ret (jf. artikel 32)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
91/271/EØF	30. juni 1993
98/15/EF	30. september 1998
2013/64/EU	31. december 2018 for så vidt angår artikel 1, nr. 1), 2) og 3) 30. juni 2014 for så vidt angår artikel 1, nr. 5), litra a) 31. december 2014 for så vidt angår artikel 1, nr. 5), litra b)

BILAG VIII

Sammenligningstabel

Direktiv 91/271/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 2, nr. 1)-4)	Artikel 2, nr. 1)-4)
—	Artikel 2, nr. 5) og 6)
Artikel 2, nr. 5)	Artikel 2, nr. 7)
—	Artikel 2, nr. 8) og 9)
Artikel 2, nr. 6)	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 2, nr. 7)	Artikel 2, nr. 11)
Artikel 2, nr. 8)	Artikel 2, nr. 12)
—	Artikel 2, nr. 13) og 14)
Artikel 2, nr. 10)	Artikel 2, nr. 15)
Artikel 2, nr. 11)	Artikel 2, nr. 16)
—	Artikel 2, nr. 17-28
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
—	Artikel 3, stk. 2 og 3
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 4, stk. 1
—	Artikel 4, stk. 2
—	Artikel 4, stk. 3
—	Artikel 4, stk. 4
—	Artikel 4, stk. 5
—	Artikel 4, stk. 6
—	Artikel 5
Artikel 4, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
—	Artikel 6, stk. 2
—	Artikel 6, stk. 3
Artikel 4, stk. 2	Artikel 6, stk. 4
Artikel 4, stk. 4	Artikel 6, stk. 5
—	Artikel 7, stk. 1
—	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, stk. 3
—	Artikel 7, stk. 4

Direktiv 91/271/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 5, stk. 3	Artikel 7, stk. 5
—	Artikel 7, stk. 6 og 7
Artikel 5, stk. 4	Artikel 7, stk. 8
Artikel 5, stk. 5	Artikel 7, stk. 9
Artikel 5, stk. 7	Artikel 7, stk. 10
—	Artikel 7, stk. 11
—	Artikel 8
—	Artikel 9
—	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12, stk. 1 og 2
—	Artikel 12, stk. 3
Artikel 10	Artikel 13
Artikel 11, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
—	Artikel 14, stk. 2
—	Artikel 14, stk. 3
—	Artikel 14, stk. 4
Artikel 11, stk. 3	Artikel 14, stk. 5
Artikel 12, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	Artikel 15, stk. 2
Artikel 12, stk. 3	Artikel 15, stk. 3
—	Artikel 15, stk. 4
Artikel 13, stk. 1	Artikel 16, stk. 1 og 2
—	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 14, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
—	Artikel 20, stk. 2
Artikel 15, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
—	Artikel 21, stk. 2
—	Artikel 21, stk. 3-6
—	Artikel 22
Artikel 17, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
—	Artikel 23, stk. 2

Direktiv 91/271/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 17, stk. 3	Artikel 23, stk. 3
—	Artikel 23, stk. 4
—	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
Artikel 18	Artikel 28
—	Artikel 29
—	Artikel 30
—	Artikel 31
—	Artikel 32
Artikel 19	Artikel 33
—	Artikel 34
Artikel 20	Artikel 35
Bilag I, del A	Bilag I, del A
Bilag I, del B	Bilag I, del B
Bilag I, del C	—
Bilag I, del D	Bilag I, del C
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
Bilag III	Bilag IV
—	Bilag V
—	Bilag VI
—	Bilag VII
—	Bilag VIII